

வேசான் காகிதப்பதிப்பு,
தனப்பிரதி, 5½ அணை.
பழைய பிரதி, 6 "

சந்தாவிலை விவரம்.
ஒரு வருஷத்துக்கு ரூ. 4
6 மாதத்துக்கு " 2-2

DEVOTED TO PRACTICAL TRUTH AND KNOWLEDGE.

அறிவுடையாரெல்லாமுடையாரறிவிலா } A POPULAR NEW REVIEW & கந்த கருடநகை கற்பவை கற்றபிற்
ரென்றுடையாரெனார். — திருக்குறள். } TAMIL MONTHLY நிழ்கவதந்தந்தக.— திருக்குறள்.
Estd. May, 1892.

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE & ETHICS. ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS

[[Hitch your wagon to a star—Emerson.]]

CONTENTS.

PAGE

அடக்கம்.

பக்கம்

1. True Men and False, Or, Saintly Men and Hypocrites. ...	65	1. கிஜ்ஜனிடர்களும் பொய்மனிதர்களும் அல்லது மஹாத்ம துராத்ம வித்தியாஸம்	65
2. The Holy City of Muttar By T. C. Venkataswami Iyer	68	2. வடமதுரை, (டி. வி. வெங்கடராமணய்யர்)	68
3. A Plea for the Study of our Mother-Tongue. ...	73	3. கமது தாய்பாஷையை கற்றுக்கக் கற்க வேண்டும்.	73
4. "Free from Bonds" (The Autobiography of a Taluq Gumastah) ...	76	4. அவிழ்த்து விட்ட கழுதை. (ஒரு சூதாக்கிரம குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்.)	76
5. "Bridegroom - Hunting" Or, the Lost Ideal. ...	77	5. "மாப்பிள்ளை தேடல்" அல்லது காணாமற் போன கட்டழகன்	77
6. Practical Hints About Water. ...	81	6. தண்ணீரைப்பற்றி. ...	81
7. Health of Body—Earth's Influence on it, By P. D. Ratnam Pillay ...	83	7. தேகசெளக்கியம்—(1) நிலம். (டி. து. இரத்தம் பிள்ளை.)	83
8. Sankarapryyan, By M. N. Ganesa Iyer. ...	86	8. சங்கரப்பிரியன், எம். என். கணேசய்யர்.	86
9. The South Indian Association "Plato's Republic." ...	90	9. தென் இந்தியர் சங்கம்: சமஷ்டியில்—வியஷ்டி	90
10. Current Topics and Notes. ...	92	10. காலவிசேஷங்கள் கருப்புக்களும்	92
11. The Mysapore Festival. ...	94	11. திருமயிலைத் தோற் சவம்.	94

"Our Theism is the Purification of the Human Mind"—Emerson.

Thick Paper Edition for Patrons.] PUBLISHED BY [Minimum Subscription Rs. 5.
The Secretary, Diffusion of Knowledge Agency,
Lalitalaya, Mysapore, Madras, S.
For The Viveka Chintamani Publishing Committee.

Thin Paper Edition for the People.] [Subscription Price: Yearly Rs. 4
(Copyright Registered) "Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe."—Upanishad.

The Viveka Chintamani.

ESTABLISHED 1892.

The Oldest and The best Tamil Monthly: yearly Rs.4. Thick Paper Edition Rs.5. in Advance.

Subscriptions registered by Volume only and cannot be discontinued in the middle of a Volume.

LALITALAYA, MYLAPORE, S.

EDITOR

C. V. SWAMINATHA AIYAR.

Madras, January 1909

விவேகசிந்தாமணி.

வருஷசந்தா ரூ. 4. வாலியம் கணக்காகவே சந்தா பதிவுசெய்யப்படும்.

விவேகசிந்தாமணிக்கு கமிட்டி விண்ணப்பம்.

ஆரிய சகோதரர்களே, விவேகசிந்தாமணி, இப்பொழுது மாதாரம்பத்தில் ஒழுங்காது வெளியாகி வருகிறது. இத்துடன் தங்கள் பார்வைக்கு ஒரு பத்திரிகை யனுப்பியிருக்கிறோம். 'விவேகசிந்தாமணி' பெற்ற பெயர்க்கேற்றபடி இதில் விவேகத்தை விளைக்கக்கூடிய அற்புத விஷயங்கள் நிறைந்திருக்கும். இக்காலத்துக்கேற்றபடி தேசாபிமானம், ஸ்வபாவாஞ்ஞானம், நீதிபோதம், வேதாந்தசாரம், சூதேச விதேச சரித்திரங்கள், மஹாத்மக்களின் அமிருத் வசனங்கள், பகவான் அர்ச்சனனுக்குப் போதித்த சித்தபாஸூகூல லாதனங்கள், அப்போதப்போது நடக்கும் விசேஷ ஸம்பவங்கள், ஆகிய இவைகள் அடங்கப் பெற்றுச் செந்தமிழ் டையிலே எழுதப்பட்டுத் தமிழகாடெல்லாம் ஜவலித்துவரும் இம்மாதார்தப் பத்திரிகைக்கு ஒவ்வொருவரும் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து ஆதரித்துவரக்கோருகிறோம். மனிதர்களுக்கும் உடையிலும் வழிகாட்டி அவர்களைக் கடத்தேறச்செய்யும் உண்மையான ஸத்தருவைப்போல, விவேகசிந்தாமணியை வாசிப்பவர்களுக்கு அது உற்றவிடத்துதவியாய் நின்றுவிவேகத்தைவளர்க்கும் குருவாய்த்தோற்று மென்பதிற் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. பத்திரிகையை முழுதும் படித்துக் கையொப்பக்காரர்களாய்ச் சேரக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இப்பத்திரிகை சென்ற பதினாறு வருஷங்களாக இடையறாது நடைபெற்று வருகின்றது. இடையே அச்சாபிவர செய்த தவறுதலால் ஆகஸ்டி ஸெப்டெம்பர் மாசத்து சஞ்சிகைகள் நவக்கப்பட்டாலும், அதனால் குற்றமின்றி அதைத்தொடர்ந்து பத்திரிகை நடந்துவர ஏற்பாடாகி 16-வது வால்யம் 12-சஞ்சிகைகளும் சரியாக முடிந்துவிட்டன.

1909 லுப் ஜனவரி மீ முதல் 17-வது வால்யம் ஆரம்பம்.

விவேகசிந்தாமணிக்குச் சந்தாதாரர்களாகச்சேர் விரும்புகிறவர்கள் அதன் ஒரு வருஷசந்தா ரூபாய் நாலையும் முன்பணமாக, மைலாப்பூர், லலிதாலயம், அறிவைப்பாவச்செய்யும் ஏஜன்ஸி காரியதரிசி வி. வி. ஸ்வாமிநாதையார்பேருக்கு அனுப்பி, அவரவர்கள் பேரை ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்ளவேண்டும். முன்பணமானுப்பாதவர்களுக்கு V. P. P. யில் ஒரு வருஷ சந்தாவுக்குப் பத்திரிகை யனுப்பப்படும்.

"வி. வி. ஸ்வாமிநாதையார்.

எம். கே. நாராயணஸ்வாமி ஐயா, பி. ஏ. பி. எஸ்.,

பத்திராசிரியா.

விவேகசிந்தாமணிக்கமிட்டி காரியதரிசி

ஐயா,

ORDER FORM.

190

Please enrol me as a subscriber and send the Vivekachintamani by V. P. P. for a year's subscription, viz. Rs. 4-1-0

நீங்கள் அனுப்பிய மாதிரிக் காரியை வாசித்துப் பார்த்தேன். விவேகசிந்தாமணிக்கு என்னையும் ஒரு சந்தாதாரராகச் சேர்த்துக்கொண்டு முதல் சஞ்சிகையை ஒரு வருஷ சந்தா ரூபா 4-1-க்கு V. P. P. ரூபமாக அனுப்பக்கோருகிறேன். தவறாமல் தபாலாயிலில் பணம் கட்டிப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

பேர்

தொழில்

மேர் விவாசம்

போஸ்

"Give me not, O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is,
but give me, O God, that sublime belief, that seeing evil I yet have faith,"
"Seek Truth wherever you find it," But "Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸ்த்யம் வத்,—Speak the Truth.

"Hitch Your Wagon to a Star."

"To Thine Own Self be True"

அன்பேயவன் : அறிவேசக்தி : ஒம் தத்சக்த்.

[God is Love: Knowledge is Power. *Aum*

ஸத்பமே ஜெயம்—Satyameva Jayati.

புத்தகம் 17.]

1909-இல் மார்ச்சுமீ

[சஞ்சிகை 3.

True Men and False, Or, Saintly Men and Hypocrites.

"A man's power to connect his thought with its proper symbol and so to utter it, depends on the simplicity of his character, that is upon his love of truth and his desire to communicate it without loss. The corruption of man is followed by the corruption of language. When simplicity of character and the sovereignty of ideas is broken up by the prevalence of secondary desires, of riches, of pleasure, of power, and of praise—and duplicity and falsehood take the place of simplicity and truth, the power over nature as an interpreter of the will, is in a degree lost; new imagery ceases to be created; and old words are perverted to stand for things which are not; a paper currency is employed, when there is no bullion in the vaults. In due time the fraud is manifest, and words lose the power to stimulate the understanding or the affections."—Emerson.

"Words are like blank checks on the Bank of Thought, to be filled with meaning by the past & future earnings of the Intellect."—J. W. Powell.

நிலமணிதர்களும் பொய்மணிதர்களும்

அல்லது

மஹாத்ம துராத்த்ம வித்தியாஸம்.

கிறது. பிரபஞ்சம் என்றால் தோற்றப்படுவது; மாயை என்றால் மயக்கம். அறிவானும் அறி பொருளும் ஒன்றேயாகின் அறிவு என்னும் ஆத்மதரிசனம் உண்டாம். அறிவு ஒன்றாகின் அறிவானும் ஒன்றேயாக வேண்டும். ஆனால் அறிவு பேதமும் அறிவான் பேதமும் உலகத் தவிருக்கக்காண்கிறோம். இந்த பேதம் எப்படி உண்டாயிற்றெனின் உபாதி பேதத்தால் என்று சொல்வோம். கண்ணும், காண்பானும் ஒன்றே யானவிடத்தும், கண்ணில் பேரட்டுத்

"மனஸ்யேக வசஸ்யேக கர்மண்யேக மஹாத்மனாம் மனஸ்ய்யத் வசஸ்ய்யத் கர்மண்ய்யத் துராத்த்ம

[ஆம்."

ஆத்மா ஒன்றே. அது பலவிதமாகத் தோற்றுகிறதுதான். பிரபஞ்சமானை யென்று சொல்

கொண்டு பார்க்கும் கண்ணடியின் வர்ணபேதத்துக்குத் தக்கபடி. பலவன்வங்களும்தோற்றப்படுவதுபோல, அறிவாலும் அறிவும் ஒன்றே யானவிடத்தும் அறிவதற்குத் தருவியாயுள்ள பொறியுலகத்தங்களால் அறிவும் பல விதமாகப் பரிணமித்துத் தோன்றும். இப்படித் தோற்றமும் பேதமே ஜீவகோடிகளின் உற்பத்திக்குக் காரணமாகும்.

விசாலமான மனமுள்ளவர்களை மஹத் அறிவுள்ளவர்களென்றும், குறுகிலும் புன்மையுமான அறிவுள்ளவர்களை புல்லறிவாளர் என்றும் சொல்கிறோம். மஹத் அறிவுள்ளவர்களை மஹாத்மாக்களென்றும், புல்லறிவுள்ளவர்களை துராத்மாக்களென்றும் சொல்லுகிறாண்டு. இவர்களிருவருக்கும் வித்தியாஸமென்னவெனில், முதலவர் மெய்யைத் தழுவி ஸ்தயத்தைக் கடைப்பிடித்து நிற்பதனால் ஸர்வசக்தியும் வாய்ந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். இரண்டாவதவர், அற்ப புத்தியுள்ளவர்களாதலால், அற்பத்தில் சுகித்து, அற்பத்தை யணுசரித்து அற்பவாழ்வு வாழ்கிறார்கள். மஹாத்மா தோன்றும் ஜகத்தையெல்லாம் தானாகப் பார்ப்பன். துராத்மாவோ தோன்றுவதையெல்லாம் தன்னுடையதாகவேனுமென்று அபிமானித்து ஆசைவலிப்பட்டு மூலுவன்.

மஹாத்மாவுக்கு செல்வாக்குண்டு. துராத்மாவுக்கு செல்வாக்கில்லை. ஏன் இந்த வித்தியாஸமென்றால், மஹாத்மா தன்னைப்பார்த்த அஹக்ஷணமெல்லாம் எல்லாவற்றையும் தானாகப் பாரித்து தான் எல்லாவற்றிலுமிருக்கக்கூண்டிருக்கிறான். இவனை ஆசை என்பது பாதிக்காது. ஆசை பாதிக்காது என்றால் என்ன? இவன் ஆசைப்பட இவனுக்கு அன்னியமாக ஒன்றுமில்லை யாதலால், ஆசைக்கு இடமில்லை. அப்படி ஒன்றில் ஆசைவைத்தால், அது தான் மாத்மாயிருப்பதால், தேஹத்தைத் தானென்று அபிமானிப்பவனுக்கு, தேஹத்தி அவயவங்கள் சொன்னபடி கேட்பதுபோல, ஜகத்தைத் தானென்று அபிமானிக்கும் ம

ஹத்துக்கு ஜகமெல்லாம் சொன்னபடி கேட்கும். இப்படி ஜகமெல்லாம் சொன்னபடி கேட்பதின் மர்மமென்ன? சொல் என்பது வைகரிவாக்குக்குமட்டும், பேராகாது. ஆனால் பரை, பசுபந்தம், மத்தமம் யென்னும் முன்றும் பொருந்த இருந்தது வாயினால் வர்த்தையாக வெளிவரும்பொழுது அது சொல் என்று சொல்லத்தரும். அப்படிப்பட்ட சொல் “சித்தர் சொல்” அல்லது சித்தர்வாக்கு என்று சொல்லப்படும். சித்தர்வாக்கு எப்போதும் பவிக்கும்.

ஏன் சித்தர்வாக்கு எப்போதும் பவிக்க வேண்டும்? அவர்கள் “வாகிச்வரிம் சாக்ஷாத்” என்ற ஆப்தவாக்கியப்படி, பரை முதலாகவுள்ள நாலுவகையிலும் வாக்கோடு வாக்காக ஈடுபட்டு பிரத்தியக்ஷமாகவே வாகிச்வரியாக விருக்கிறார்கள். அதாவது, வாகிச்வரிக்கும் அவருக்கும் பேதமில்லை. இவர்கள் மனமொழி மெய்கள் ஒன்றாகப் பொருந்த நடப்பார்கள். ஏனென்றால், பேதபாஷையென்பதே இவர்களிடம் கிடையாது; உதிக்க நிமித்தமுமில்லை. இந்த செல்வாக்கு இவருவில் சித்திக்கத்தக்கதல்ல. “சித்தன்போக்கு சிவன் போக்கு” என்றபடி சிவனை அதாவது நித்யஸ்வருநியாய் விளங்கும் உண்மையை வழிபட்டு நடப்பவர்களுக்கே இந்த வாக்கு சித்தியுண்டாகும். மற்றவர்களுக்கு ஒருக்காலு முண்டாகாது. வாச்சாராளும் பயன்பட்டமாட்டாது. வேஷம்போடச்செய்து துவழியில் ரெலுத்து மாதலால் அப்படிப்பட்டவர்களை யெல்லாம் துராத்மாவென்று ஒரே வகுப்பாய் வகுத்துவிட்டார். மன, மொழி, மெய், மாறுபட்டிருப்பவரெல்லாம் “துராத்மனம்,” மஹாத்மனுக்குச் செல்வாக்கு (வாக்குசித்தி) என்னமாவண்டாகிறதென்றும், அது தவறுவதற்குக் காரணமென்ன வென்பதையும் எம்ர்ஸன் என்னும் அமெரிக்காதேசத்து ஆக்மெரானி ரன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அவருடைய ஆப்தவாக்கியத்தை இதன் கீழ்ப்படிவ் எடுத்து

வரைந்திருக்கிறோம். அவர் சொல்வதின் கருத்து தத்துவார்த்தத்துக்கு முற்றும் ஒத்திருப்பதால் அது ஸித்பவாக்வே. ஒரு ஆக்ஷன் சங்கல்பரூபமான தன்மனத்தே யுதிக்கும் எண்ணத்தை. அதன் சரியான அடைபாளம் (அதாவது பிரதீகம்) வெளிப்பிரபஞ்சத்தில் என்னவுண்டோ அஃதோ இசைத்து அதற்குச்சரியாக அதை உச்சரிக்க ஸாத்த்விகம் அவசியம். ஸாத்த்விகம் என்றால் ஸத்தவகுணம். இது ஸத்தயத்தைநேசித்து உண்மைக்குக் குறைவுவரக்கூடாதென்றும், எதையும் பூரணமாய் அனுபவித்துப் பூரணமாய்த் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்றும் அவனுக்கிருக்கும் ஆஸ்தைப்பைப்பொறுத்ததாக கிருக்கிறது. ஸத்தயவிருத மில்லாதார்க்கு வாக்கு சித்தியுமில்லை, செல்வாக்குமில்லை. ஸத்தயம் தவறினால் வாத்தவயிவிடும். மனிதன் பேதபாவனைக்கிடங்கொடுத்தால், வாக்கும் பேதப்பட்டுப் போம். ஸாத்த்விகமும் லக்ஷியமும் குறைந்து, அவை பூரணமா யிருக்கவேண்டியவிடத்தில் ஆசை, ஈழம், அதிகாரம் முதலிய காமீர்த்தம். இரண்டாந்தரமுமான இச்சைகள் குடிபுகுந்தால், “இச்சாசக்தி உமாகுமாரி” பென்ற சிவகுத்திரத்தின் உண்மையை உரை அசாத் தியமாகிறது. பிரகிருதி தர்மத்துக்கு விரோதமாக இவன் நடந்துகொள்ளத் துணிந்துவிட்டதால், பிரகிருதியும் இவனுக்கு விரோதமாக நடக்கத் துணிந்துவிட்டது. மனம் பொருந்தாத தம்பதிகளீப்போல் இவனுடைய இச்சையும் பிரகிருதியும் விரோதப்பட்டுத் தாறுமாறாக இயங்கத் தலைப்படுகின்றன. புருஷனும் பிரகிருதியும் கேஷத்திர கேஷத்திரஜ்ஞ சம்பந்தமுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டியிருக்க, அதற்கு மாறாகவுள்ள விரோதபாவம் லபித்து துன்புற்றயுறுகிறார்கள். மனம் பொருந்தாத தம்பதிகளுக்குப் பின்னே பிறப்பது எப்படி துர்லபமோ அப்படிப்போல புருஷப்பிரகிருதிவேற்றுமை கண்டவிடத்து “யன்மனஸ் திரி ஷகத் சிருஷ்டி ஸ்திதி கர்மகிருத்” என்னும் சுருதிவாக்கியப்படி திரிவிதமான (ஸ்தூல

சூக்ஷ்ம, காரண) ஜகத்தையும் சிருஷ்டித்துக் காப்பாற்றி யழிக்கும் சக்திவாய்ந்த மனஸ், சிருஷ்டி சக்தியிழந்ததாய்விடுகிறது. யெனவன் காலமெல்லாம் நாயும் பூனையும்போல் கூடிவாழ்ந்து புத்திரசௌபாக்கியம் பெறக் கொடுத்து வைக்காத தம்பதிகள், முதுமைப் புருஷமடைந்தபொழுது பிறப்பெற்ற குழந்தையை அபிமானித்து அபிமானபுத்திரன் கொள்வதுபோல, வாக்கு தன் சக்தியிழந்து, “இல்லாததை யிருக்கென்று” காட்டும் ஜோடிப்பு வார்த்தையாக ஆய்விடுகிறது. வார்த்தைக்கு லக்ஷியார்த்தம் குன்றிப்போகவே, வாக்கு விரியம் குறைந்து, அதன் வாச்சியார்க்கும், பகார்த்தமும் முற்றிலும் பேதப்பட்டுப்போக நேரிடுகிறது. நேரிடவே, “பேய்ப் கர்ரென்ஸி” என்று காகிதத்தில் 100 ரூபாய் என்று அச்சிட்டு வழங்குவதுபோல், லக்ஷியமில்லா வார்த்தை வழங்கப்பட்டலாகிறது. பொக்கிஷத்திலே பொன்னிருந்து கர்ரென்ஸி நோட்டு வழங்கிவந்தால் சிலாக்கியமாயிருக்கும். பொக்கிஷத்திலே பொன்னில்லாத போது கர்ரென்ஸி நோட்டுக்கு மதிப்புண்டா குமா? உண்டாகாதுபோலவும் உண்மை தெரிந்தவிடத்து முழுமோசமாய் முடிவது போலவும், வார்த்தை மோசம் காலக்கிரமத்தில்தானே வெளியாகியிடும். வெளியானால் பொக்கிஷத்தில் பணமுள்ளவவரையில் செலாவணியான உண்டியல் பொக்கிஷத்தில் பணமில்லாதபோது செல்லாது போவதுபோலும், அர்ப்பந்தச் செக்கு அவமதிப்படைந்ததுபோலவும், வார்த்தைக்கு அறிவையூட்டி மனக் கிளர்ச்சியை யுண்டுபண்ணும் சக்தி குன்றி அவமே கழிய நேரிடுகிறது. பிரகிருதியினிடத்து வாக்குச் செல்லாதுபோகவும், செல்வாக்குப் போய்விடுகிறது. செல்வாக்குப்போனால் மனிதன் வாயிழந்தவனாகிறது. வாயிருந்துபேசியும் அவன் வாக்குப் பன்றமோனத்தாக்கொப்பாய் அருவருப்பை யுண்டுபண்ணுமேயன்றி உள்ளத்திலுள்ள உண்மையை யுணர்த்தும் சக்தியுள்ளதாகாது. இப்படி வாயிழந்தவன்

யாரோ அவனே 'மானிடப்பதர்' என்று சொல்லப்படுவான். பதர் நெல்லோடுசேர்ந்திருந்தும் நெல்லின் சேர்க்கையினால் மட்டுமன்றி ஸ்வயமாக மதிப்பிலுதுபோல, மன, மொழி, மெய்கள் பொருந்தாத மானிடப்பதர்கள் ஜனசமுகத்தில் ஏதோ மானிடச்சேர்க்கையால் மதிப்புற்று விளங்கினாலும், ஸ்வயமாக மதிப்பற்ற வர்களுக்கேய் யிருப்பார்கள். இவர்களால் ஜனசமுகத்துக்கு மொத்தத்தில் மதிப்புக் குறைவேயன்றி மதிப்பேற்றம் சிறிதுமில்லை. எந்த ஜனசமுகம் இம்மானிடப் பதர்களைத் தன்னுள் வைக்காது தள்ளி வெளியேற்றி வருகிறதோ அதுவே, ஜாதியீரியம் குன்றாது வளர்ந்து ஒஜஸும் தேஜஸும் பெற்றுப் பிரகாசிக்கும். "ஒஜஸும் தேஜஸும் பெற்றுப்பிரகாசிக்கும்" என்று நாம் சொன்னதையே உலகநடையில் "பேரும் கீர்த்தியும் பெற்றுள்ளவரும்" என்று சொல்வர். சொல்லினும் ஒஜஸின் மனிதனுக்கு மனிதன் என்கிறபேர் பொருந்தாது. அப்படியே தேஜஸ் இன்றி கீர்த்தியுமில்லை. இது சத்யம். மனிதனுக்குச் சொன்னது ஜனசமுகத்துக்கும் பொருந்தும். ஏனெனில், இரண்டுக்கும் விபஷ்டி சமஷ்டி பாவங்களன்றி வேறு வேற்றுமைப்பாடினல்லை.

THE HOLY CITY OF MUTHRA.

வடமதுரை.

I

இது டெல்லிக்கும் ஆக்ராவுக்கும் மத்தியில் ஜி. ஐ. பி. இருப்புப்பாதையின் பேரிலுள்ள ரயில்வே ஸ்டேஷன். மட்ரா ஜில்லாவுக்கும் அந்தப்பெயருள்ள தாலுக்காவிற்கும் பிரதானப்பட்டணம். ஜனத்தொகை 260,000. இது கலெக்டர் ஆபீஸ், ஜில்லாகோர்ட்டு, முனிசிப்கோர்ட், ரிவினியு ஆபீசுகள் முதலிய ஜில்லாவின் பிரதான பட்டணத்திற்கு அவசியமான ஒவ்வொரு அங்கங்களையு

முடையது. இது யமுனா என்ற புண்ணிய நதியின் மேல்பக்கத்துக்கரையேரத்திலுள்ள வெகு சிங்காரமும் சிசுழிப்பும் ஒருங்கே பொருந்தி சமார் பன்னிரண்டு சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ளது.

இதின் பூர்வசரித்திரத்தைக் கருதி இதை நேரிட்டுப்பார்க்க அவர்கொண்டு சென்று, அவ்விடத்திலுள்ள ஒவ்வொன்றையும் கவனித்து குறித்துக்கொண்டவைகளிலிருந்து இதை வரையலானோம்.

அயோத்திமாநகரத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் எகசக்ராதிபதியாய் அரசாண்டு வருங்காலத்தில், யமுனா நதிக்கரையிலிருந்த ஓர் பிரமாண்டமான வனத்தில் மது என்ற பெயருடன் ஒரு இராஷ்டிரன் வசித்து வந்ததாகவும், இவனிருந்த வனத்திற்கு மதுவனமென்ற பெயர் வழங்கி வந்ததாகவும், இவனிறந்த பிறகு இவ்வனம் என்ற மதுவின் குமாரன் மித்மீரி அடாதகாரியங்களைச் செய்து வந்த படியால், ஸ்ரீராமர் தமது சகோதரர் சத்ருக்ளை யனுப்பி அவனை ஹதம்செய்து, அந்த வனத்தை யழித்து ஒரு திஷ்யியமான பட்டணத்தைக்கட்டி யதற்கு மதுபுரி என்ற நாமமிட்டு லவணன் தம்பிராகிய அரியஸ்வனுக்கு அப்பட்டணத்தை யாளும்படிட்டம் செய்ததாகவும், அது முதற்கொண்டு இதற்கு மதுரபுரி என்ற நாமமே வழங்கி வருகிறதாகவும் தெரியவருகிறது. இந்த கிரேதாயுசு முதற்கொண்டு நானதுவரை இப்பட்டணமடைந்த உன்னதச் சிறப்பையும் சீர்கெட்டையும் எழுதுவதென்றால் ஓர் பெரும்பாரதமாகும். ஆதலின் சுருங்கக்கூறி வருவோம்.

இந்த அரியஸ்வன் யாதவகுலத்திற்கு மூலபுருஷனென்று கருதவேண்டி யிருக்கிறது. இவன்சந்ததியில் குரனென்ற அரசனுக்கு—வசுதேவன், தேவபாகன், தேவசிரவன், பிரதபாண்டு, ஆனகன், கிரஞ்சேயன், கங்கன், இஷதகன், வச்சகன், பகன் என்ற பத்துப்பிள்ளை

களும், பிருதை சிரத்தேவா, சிரதகீர்த்தி, சிரதசுவா, ராஜதேவி என்ற ஜோது பெண்களும் பிறந்தார்கள். சூர்ன் என்ற இந்த ராஜன் பிருதை என்ற தன் பெண்ணை அபுத்திரனும் சகாவமான சூந்திரஜனுக்குக் கொடுக்க, அவன் பாண்டோஜன் மணியாகி பஞ்ச பாண்டவர்களைப் பெறுகிறான்.

வசுதேவனுக்கு தேவகியினிடமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், இவர்களுடைய தாயாதியும் சேதி ராஜனுமான தாமகோஷாவுக்கு சிதசாசி என்பவனிடம் சிசுபாலனும் பிறந்தார்கள்.

பிரகஸ்பதியின் மணியாகிய தரையான வள் சந்திரன்மேல் மோகப்பட்டுக் கூடி புத்தனைப் பெற்றதாகவும், புதன் இளை என்பவன் உமாக புருவனைப் பெற்றதாகவும், இவன் ஊர்வசியினிடமாக ஆபுரசனை யடைந்ததாகவும், ஆபுரசன் வம்சத்தில் நகுஷனும், யாதியும், யாதவனும், விதர்ப்பனும், அகண்டனும், போஜனும் உதித்ததாகவும், இவனுக்கு தேவகன், உக்கிரசேனன் என்ற இரண்டு குமாரர்கள் பிறந்ததாகவும், தேவகனுடைய குமாரத்தியே தேவகி என்றும் தெரியவருகிறது.

இந்த தேவகியைத்தான் வசுதேவர் மணந்து அவதார புருஷாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பெற்றனர். இந்த கிருஷ்ணர் விதர்ப்பதேசத்து அரசனாகிய பீஷ்மகன் குமாரத்தி ருக்மணியென்ற மாதை விவாகம் செய்துகொண்ட வைபவத்தைப்பற்றி ருக்மணி கல்யாணமென்பதாக நமது பாகவதர்கள் நடத்த எவ்வளவோ தடவை கேட்டிருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு ருக்மணி தேவியிடம் பிறந்த குமாரன் பிரத்யும்னன். இவனுக்கு ருக்மணிகேவியின் கூடப்பிறந்தவன் ருக்மனுடைய குமாரத்தி ருக்மவதியை விவாகம் செய்யப்பட்டது. இந்த பிரத்யும்னன் மன்மதனவதாரமென்றும் ருக்மவதியை இரதி

யின் அவதாரமென்றும் புராணம் கூறுகின்றது. இந்த பிரதியும்னனுக்கு அனுருத்திரன் என்பவன்பிறந்ததாகவும், அவன் உஷா என்ற மாதை விவாகம்செய்து வஜ்ரதன் என்ற பலாட்டியனைப் பெற்றதாகவும், இவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவருக்குப் பிறகு மதுராபுரியை வெகுகாலம் ஆண்டவந்ததாகவும் தெரியவருகிறது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய பிதாவாகிய வசுதேவர் தேவகியை விவாகம் செய்துகொள்ளுவதற்கு முன் ரோஹணி என்னும் மாதினிடமாக பலராமர் என்ற பலவாளை பெற்றிருந்தார்.

போஜனுடைய மற்றொரு குமாரனாகிய உக்கிரசேனன் மதுராபுரிக்கு அரசனாகியான வெரும்பொழுது கம்சன் என்ற கொடியவனைப்பெற்றான். இவன் மகநாட்டின் அரசனாகிய ஜாசகந்தனுடைய புத்திரி இராதீவ லோசனியைமணந்து, தன்மாமராகிய ஜாசகந்தனுடைய உதவியைப்பெற்று, தானே சிம்மாசனத்திபதியாய் மதுரையை யாண்டுவந்தான். இவனுடைய ஷரீம்சையைப் பொறுக்கமுடியாமல் குடிகள் மிகவும் வருந்தினார்கள். பலவானாகிய இராஜன் கொடுங்கோலியற்றினால் குடிகள் செய்வதென்ன? கடவுளை முன்னிட்டு முறையிடுவதைவிட வேறுவழிபு முண்டோ? ஆதலின் அவர்களுடைய முறைப்பாட்டுக்கு செவி சாய்த்த பகவான் “கம்சனுடைய கொட்டத்தைபடக்க தேவகியினிடமாக எட்டாவது பிரசவமாய் தாம் உதிப்பதாக ஆகாயவாணியாய் கூறினார்.

இதையறிந்த கம்சன் வசுதேவரையும் தேவகியையும் வரவழைத்து கிணறியிட்டு கடுங்காவலில் வைத்தான். இப்படியிருக்கையில் தேவகிக்கு ஒவ்வொரு குழந்தையாக ஆறு குழந்தைகள் பிறந்தன. அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் கொடிபோனாகிய கம்சன் கொன்று விட்டான். தேவகி மறுபடியும் கர்ப்பமடைந்து, பூர்ணமாக, பகவான் கம்சனுடைய கடு

ரத்தன்மையைக் கருதி தேவதிரிபின் கர்ப்பத்தி
லிருந்தகிசுவையமுனாந்தியின் அக்கரையிலிரு
ந்த வசுதேவருடைய மற்றொரு மனைவி ரோஹ
ணியின் வயிற்றுக்கு அப்புதமாக ஆகரிஷித்து
விடவே, அவள் வயிற்றில் தான் பலராமன்
என்ற வீரர் பிறந்தார்.

இவ்விதமாக தேவகி பெற்ற ஏழுபிள்ளை
களின் கடையும் நேர, தேவகி எட்டாந்தடவை
யும் கர்ப்பமடைந்து பரிதாபிலுருளும் ஆவணி
மாதம் கிருஷ்ணபாகம் அஷ்டமி திதி, ரோ
க்ஷி நகத்திற்குமும் கூடிய திவ்வியமான சப
தினத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிறந்தார். இத்தி
னத்தையே மகாவிசேஷமாகக்கொண்டு இந்த
மதுராபுரியில் கோகுலாஷ்டமி உற்சவமென்
பதாய், ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் தீபதுபா
லங்காரங்களும், மெரவணிகளும் உரியபடியுற்
சவம், வழுக்குமடற்சவம், கொலாட்டம் முத
லிய பலவிதமான உற்சவங்களை, ஆடல், பா
டல், வாத்தியம், பாணவேடிக்கை முதலிய
வைகளுடன் நடத்தி ஜனங்கள் குதுகல
மடைவதுடன், இப்பரதக்கண்டத்தின் ஒவ்
வொரு பாகத்திலும் இந்த தினத்தை பெரிய
விரததினமாகக்கொண்டு பன்னியிருந்து இர
வில் அப்பகவாளை விக்கிரகாஸுபத்தில் அர்ச்
சித்து, பூஜித்துப்போற்றி வணங்கி பண்டுகை
கொண்டாடுகிறார்கள். கிருஷ்ணலீலைகளை பிச்
சைக்காரர்களும் பலவித வர்ணமெட்டுகளு
டன் பாடிக்கொண்டு விடுவீடாக வருவதை
நாம் இன்னும் பார்க்கிறோம்.

இக்குழந்தை அதிக அப்புத ரூபலாவண்
ணியமுள்ளதாயிருந்தபடியால், கம்சன் இச்
செய்தியை யறிவதற்குமுன் வசுதேவர், இர
விலேயே குழந்தையை பொன் தட்டில் எடு
ததுக்கொண்டுவரவும், கோட்டையின் பல
வாழில்களின் சுதவுகள் தானே திறந்து வழி
விடவும், உறுவியகத்தியுடன் சிற்ற காவல்
வீரர்கள் மாயாமயக்கத்தினால் மெய்மறந்து
துக்கவும், கண்டவசுதேவர் ஆந்தங்கொண்டு
யமுனைந்தியைக் கடந்து அக்கரையிலுள்ள

கோகுலத்திற்கு செல்லக்கருகி நதிக்குரையை
யடையவே, அந்நதியானது பெறுக்கெடுத்து
இருக்கரைகளுந்தோன்றும்பிற் பிறவாகிப்பதைக்
கண்டு, ஒரே வதரியமாய் பூரவாகத்திலிறங்க,
அந்நதியின் நீர் பசுவூஞ்சிய குழந்தையின்
பாதப்பரிசுமானதும், வசுதேவர்நடந்துசெல்
லத்தக்க பாதையைவிட்டு விலகிநிற்கவே,
வசுதேவர் ஆந்தங்கொண்டு நடந்து அந்
கரை சேர்ந்து கோகுலம் என்ற இடையர்
கிராமத்தில் சென்று பெரிய குழந்தைக்கார
ராகிய நந்தன் வீட்டைத்தேடிச் செல்ல, அங்கு
அப்பொழுது தான் அவன்மனைவி பெற்ற
பெண்ணை எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை
யாருக்கும் தெரியாமல் அந்த எசோதை என்ற
மாதிரிடம் விட்டுத் திரும்பி மதுராபுரிசேர்
ந்து, பெண்குழந்தையை தன்மனைவியினிடத்
தில் விட்டார்.

அப்பெண்குழந்தை யுடனே விரிட்டழ
வீரரூர்களான காவல்காரர்கள் துக்கிட்டெ
ழுந்து பார்த்து பெண்குழந்தையை எடுத்
துக்கொண்டுபோய் கொடும்பாதுகனாகிய கம்ச
னிடம் வைக்க, அவன் அதிக கோபாவேசத்
துடன், தன்னைக்கொல்லவந்த பொல்லாத
பிள்ளையிதுவே யென்றெடுத்து, பூமியில்
ஒங்கியடித்து வாளால் வெட்டப்போகவே,
அப்பெண்குழந்தை விரிட்டழது குமரிக்
கொண்டு ஆகாபத்திலெழும்பி சிழேதரையில்
சிற்ற கம்சனை நோக்கி, “அடே கொலைபாத
கா! உன்னைக்கொல்லப்பிறந்தகிருஷ்ணன் கோ
குலத்தில் வளர்கிறான். என்னைக்கொல்ல உன்
னுய்யலாது” என்றுகூறி மறைந்தது.

இவ்வாக்கியங்களைக்கேட்ட கம்சன் கடுங்
கோபமடைந்து கோகுலத்தில் மட்டுமல்ல,
மற்ற சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு இட
த்திலும் தூதனமாய்ப்பிறந்த குழந்தைகளை
பெல்லாம் கொன்றுவிடும்படியாக உத்திரவு
செய்ததன் பி வசுதேவனாயும், தேவகியையும்
சிறையிலிருந்து விட்டுவிடப்படி கட்டளை
யிட்டு மிகுந்த வியாகூலத்துடன் தனது
அரண்மனைக் கேகிலான்.

சிலநாள் கழிந்தபின் கோகுலந்தன் தான் இராஜாங்கத்திற்கு கட்டவேண்டிய அரசிசையை எடுத்துக்கொண்டு மதுராவுக்கு வந்த சமயத்தில் வசுதேவர் நந்தனைப்பார்த்து, “நந்தகோபனே! உனக்கு திருஷ்ணன் என்பதாக ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்த சங்கதி தெரிந்து அதிக சந்தோஷமடைந்தேன். எனக்கு ரோகணியிடமாகப் பிறந்து கோகுலத்தில் வளர்ந்து வருகிற பலராமனையும் உனக்குக் கருகிறேன்” என, நந்தன் அதிக ஆவலாய் அங்கிசரித்துக்கொண்டு கோகுலஞ்சென்று இச்சங்கதியை எசோதையிடம் கூறி பலராமனை மறைத்துக்கொண்டு வந்து அதிசயிப்புடன் இருகுழந்தைகளையும் வளர்த்து வந்தான். இச்சமயத்தில்தான் கம்சன் பூக்கி முதலான வர்களைக்கொண்டு கிருஷ்ணனைக்கொல்ல பலவித சதிமோசங்கள் செய்ததென்பதாகத் தெரியவருகிறது. இவனுடைய எண்ணம் எவ்விதத்திலும் கொஞ்சம்கூட நிறைவேறவில்லை. இச்சமயத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் செய்திருவினையுடல்களை இப்பொழுதுதான் நடந்ததோவென்று எண்ணும்விதமாய் இம்மதுராபுரியிலுள்ள ஜனங்கள் தற்காலத்திலும் கூறுவதைக்கேட்க கல்நெஞ்சர்களான நாஸ்திகர்களும் ஆச்சரியமடைந்து ஆந்தரவசர்களாய் பக்திமேலிட்டு பகவானை துதிப்பார்களென்றால் மற்றவர்களுக்கு கேட்பானேன்.

கிருஷ்ணன் வினையாட்டுகளில் மிதமிஞ்சி அக்கம்பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுக்கும், வரவர கோகுலத்தாருக்கும் பலவித இடையூறுகள் செய்யத்தொடங்கவே, கிராமத்தார் நந்தகோபனிடம் இப்பாலக்களுடைய வம்புகளைப்பற்றி முறையிட்டார்கள்.

ஸ்ரீபகவானே ஒரு குழந்தையாய் இந்த நந்தன் வீட்டில் வளரும்பொழுது அவனுக்கு எந்த விஷயத்தில்தான் குறைவிருக்கும்? ஒவ்வொன்றும் செறித்து கொழித்தன. கோவினங்கள் எதேஷ்டமாகப்பெறுகி அவைகள் மேய்வதற்குமாக செறிப்புள்ளதாகிய கோ

குலத்திலுள்ள மேய்ச்சந்தரையேபோதாமல் போனபடியால் நந்தன் தன் மனைவிகளோடு பிருந்தாவன மென்ற எதேஷ்டமான மேய்ச்சந்த காடுகொடியுடைய கிராமத்திற்கு வந்து வசிக்க நேரிட்டது முண்டு.

இவ்விடத்திலும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கபடலீலைகள் நின்றபாடின. தன்னைப்போல கோவினங்களை மேய்க்கும் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து அவர்களுக்குத் தலைவனாக, புள்ளை, அசோகு, சுதர்ப்பம், மந்தாரை முதலிய மரங்களிலேறி விளையாடியும், யமுன நதிக்கு ஸ்தானஞ்செய்யவருப ஸ்திரீகளுடையதுகில்களை எடுத்துக்கொண்டுபோய் மரங்களில் கட்டிவைத்து, அவர்கள் ஆரந்தமாய் நீராடிக் கரையேறி துணிகளைக் காணாமல், அங்கு விளையாடுகிற கிருஷ்ணனைக் கண்டுக்கேட்டால், உங்களுடைய துணிகளை நன்றாய் துவைத்து உலரும் பொருட்டு மரத்தில் சட்டியிருக்கிறேன், மரமேறி எடுத்துக்கொள்ள சக்தியில்லாதவர்கள் எனக்கு கைதூக்கிவைக்கஞ்செய்யுங்கள், குஞ்சம்போடுங்கள், கரணம் போடுக்கொண்டு கூறிவம்புகள் செய்தும், காளிங்கமயில் தண்ணீர் குடிக்கவரும் கோவினங்களைப்பிடித்து விழுங்கிவந்தகாளிங்கள் என்ற பெரியபாம்பின்மீது ஏறிக் குதித்து விளையாடி அதைக்கொன்றும், இப்படியே பல அசாதாரணமான செயல்களைச்செய்துவந்தான்.

இவைகளைக் கேள்வியுற்ற கம்ஸன் பகாசூன், அகாசூன் முதலியவர்களை யேவி கிருஷ்ணனைக் கொல்லும்படி பலவித தந்திரங்களைச்செய்தான். அஜாத சத்தருவைக்கொல்ல முடியுமோ?

கிருஷ்ணனும் வாலிபதசையைக் கடந்து யவ்வனதசையை யடையவே, இவனுடைய வேலு கானத்திலும், அழகிலும், புதுபலபாக்கிரமத்திலும் ஈடுபட்டவர்களாகிய ராஜகுலத்து மாதர்கள் யாவரும் மோகித்து இப்பேர்க்

கொத்த புருஷனை அடைதலே இகபரசுக்கச்
விரண்டுக்கும் மீறியதெனக் கருதி, கிருஷ்ண
னோடு கூடி இரவென்றும், பகலென்றும் பா
ராமல் ஈசக்கிரிடை, ஜலக்கிரிடை முதலிய
வினையாட்டுகளில் காலங்கழிப்பாராயினர்.

பிருந்தாவனத்திலுள்ள இடையர்கள் வரு
ஷத்திற்கொருதடவை தங்களுரை யடுத்த
கோவர்த்தனத்தில் தேவராஜனுடைய இந்தி
ரனை முன்னிட்டுப் பொங்கலிட்டுப் பூஜைசெ
ய்வது வழக்கமாதலால், அவர்கள் அவ்வருஷ
த்தில் அந்த பூஜையைத்தொடங்கவே, கிருஷ்
ணன் அப்பூஜையைத் தனக்கே செய்யும்படி
போதிக்க, அவர்களும் கிருஷ்ணனுடைய மகி
மையைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் கண்டவர்களாத
லால், அதற்கிணங்கி நடத்தவே, தேவேந்தி
ரன்கோபங்கொண்டு அகோரமான மழைபொ
ழியும்படி மேகங்களை யெவ்வுருகிருஷ்ணன் கோ
வர்த்தனம் என்ற மலையையே வேரோடு
பிடிக்கியெடுத்து மேலேதுக்கிக் குடையாகப்
பிடித்துத் தனது கூட்டத்தாரையும் கோவி
ஷங்களையும் ஆதரித்த சங்கதியை மதுராபுரி
வாசிகள் அந் அற்புதமாகச்சொல்லுகிறார்கள்.
கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகப்பிடித்துக்
கூத்த பாவனையாக எழுதப்பட்டபடம் ஒவ்
வொரு வீட்டிலும் பிரதான படமாகச் சுவ
ரை அலங்கரிக்கிறது.

கம்சன் இந்தப் பலராமன் கிருஷ்ணன் இவ
ர்களுடைய வரலாறுகளைக்கேள்விப்பட்டுப் ப
யந்து, இவர்களை வசதேவன் குமாரர்களென்று
நீர்மானித்து இவர்களைக் கொல்லப் பலவிதமா
ய் ஊகித்து, கடைசியில் தனது ராஜ்யசேவக
த்திற்கு தகுந்த வீரர்கள்வேண்டுமென்பதாக
வும் தனது வில்லைவளைத்தவர்களைச்சேனையில்
சேர்த்துக்கொண்டு, தகுந்த சம்பளம் கொடு
ப்பதாகவும் விளம்பரப்படுத்தி மோசக் கருத்
தாக அக்ருரரைக் கொண்டு பலராமனையும்
கிருஷ்ணனையும் மதுரைக்கு அழைத்துவந்து
வில்லைவளைக்கும்படி யேவ, அவர்களும் வில்லை
வளைத்து அருகில்நின்ற துஷ்டர்களேக்கொல்ல

கம்சன் கோபங்கொண்டு பலராம கிருஷ்ணர்
களின்பேரில் சேனைகளை யேவிய் போர்விளை
விக்க, ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சேனைகளை பெல்லாம்
அதம் செய்து சிங்காசனத்தின்மீதிருந்த கம்
சனைப்பிடித்துக் கீழே தள்ளிக்கொண்டு, யமு
னைநதியில் பீரேதத்தைப் போட்டு, அவனது
மனைவிகளைக்கொண்டு உத்திரகிரியைகளைச்
செய்வித்து, சிறையிலிருந்த பழைய அரசனா
கிய உக்கிர சேனனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்
செய்து முடிசூட்டி வைத்தான்.

இந்த சங்கதிகளைக் கண்ட கம்சனுடைய
மனைவிகள் தங்களுடைய சுகப்பணுகிய மகந்
தேசாதிபதியாகிய ஜராசர்தனிடம் முறையிட
அவன் உடனே படையெடுத்து வந்து மது
ராபுரியைத் தாக்கி உக்கிரசேனனையும் கிருஷ்
ணனையும் சண்டைக் கழைக்க, கிருஷ்ணன்,
அவன் சேனைகளை முறியடித்து, ஜராசர்தனை
ப்பிடித்துச்சிறையிலடைத்துப் பின்பு கருணை
யால் விடுதலை செய்யவே, ஜராசர்தன் ஒரு
தடவையல்ல இரண்டு தடவையன்று, பதினெ
ட்டுத்தடவை மதுராபுரியைத் தாக்கி, ஒவ்வொ
ரு தடவையிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் தோற்கடி
க்கப்பட்டான்.

கடைசியில் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இந்த ஜராசர்தன்
செய்யும் சனாயாத சண்டையையும், அவனு
க்கு தன்னால் மரணமுண்டாகக்கூடாதென்கிற
எண்ணத்தினாலும் உச்சினி பட்டணத்திற்கு
வந்து உபரயுதம் செய்துகொண்டு சார்திபினி
என்ற முனிவரிடம் வேதீகமங்களைக்கற்று
கச்ச தேசத்திற் கடுத்த கடலோரத்திலிருக்
கும் துவாரகை என்ற பாகத்தில் பட்டணத்
தையுண்டாக்கி விதர்ப்பதேசத்து இராஜன்
பிஷ்மனுடைய சூராரத்தி ருக்மணியையும்
விவாகம் செய்துகொண்டு அனேக மனைவி
களுடனும், பல மக்களுடனும் வாழ்ந்துகொ
ண்டிருந்தனர். இச்சமயத்தில் ஜராசர்தன்
மதுரைவாயடைந்து உக்கிரசேனன் கட்டி
வைத்திருக்கிற கூடகோபுரங்களையும் கோவில்
களையும் இடித்து பட்டணத்தைப் பாழாக்கி
ஊன்.

இப்படியிருக்கையில் பாண்டவர்களுக்குத் தியாக மகத்தேதம் சென்று பிமனஸ்திராசந்தனைக் கொன்று பாரத்யுத்தம் நேர—பூபாரச் சாதையே தீர்க்க எண்ணங்கொண்டு பலதுண்டாத்மாக்களைப் பொழித்து துவாரகையிலேயே யிருந்து விட்டார். பிறகு மதுராபுரிக்குத் திரும்பிவரவில்லை.

(இன்னும் வரும்.)

T. C. வெங்கடரமணய்யர்.

A PLEA FOR THE STUDY OF OUR MOTHER-TONGUE.

நமது தாய் பாவையைய நன்றாகக் கற்கவேண்டும்.

பாவைய மனிதன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கானதேவர் இனிய வழியாம். “எண்ணம் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்” என்பதற்குக் கணக்கும் பாவையும் இருகண்களையொக்குமென்பர். ஆனால் மனத்திலுதிக்கும். என்னமுமீ, அதைக் குறிப்பிக்கும் எழுத்தும், அஹமும் புறமுன்போல் ஒத்திருக்கவேண்டியதால் இரண்டும் ஒரே நோக்கமுள்ளதுபற்றி, “கண்ணிரண்டும் ஒன்றையே நோக்கினால் காண்” என்றபடி, இரண்டும் ஒரு நோக்கங்கொண்டது என்னுள் பொருள்படச் சொன்னதாய்க்கும். உள்ளத்திலுதிக்குமென்தைதக்கள்ளமின்றி வெளியிலேவர் உத்கமபுருஷராவர். மனோ வாக்கு காயம் என்ற மூன்று கரணங்களில் மனமும் வாக்கும் பொருத்தினால், காயமும் கூடப்பொருத்தம் தன்மைவாய்ந்ததாயிருக்கிறது. இது தேஹமனோத்கமீதி. ஆகையால் மனமும்வாக்கும் பொருத்தப்பழகவேண்டும். “கற்பிதார்கலியும் ரப்பழக்கம்” என்றார் ஸ்வையயார். மனது சங்கல்பிப்பதற்கேக்கூடாது எனக்கப்பழகுமாசின், அதுவே ஸ்தம்பிருகமிருத்தகாம். ஆகலால், குழந்தைமுதல் வயது

வரும் பாவையைக் கற்பது யாவார்க்கும் அவசியம். தமிழின் பெருமை வேறெம்மொழியினும் குறைவுபட்டதில்லை. “மனம் ஒரு வழிப்பட்டது மந்திரம்” ஒருவழிப்பட்ட மனத்தின் சங்கல்பத்தை யுள்ளபடி யுரைப்பது பரைவாக்கு. இந்தப்பரை வாக்கு அசீரி வாக்காதலால், இஃதை அறிவால் மட்டுமறியலாமெயன்றி, பொறிபுலனுள் புருத்தறிவது கூடாது. இந்தப் பரைவாக்குப் பச்சுந்தி பென்னும் பேதமுறுங்கால், ஊமை யன் பேச்சுப்போல் உள்ளமுணர்ந்தன்மையதாம். இஃது பின்னும் பரினமித்துவளர்ந்து மத்தியமைபென்னும் மனநிறை வாக்காகுங்கால் அதை மனதால் அறியலாம். மேற்றிசையார் “Thought-Reading” என்று சொல்லி நின்றத்ததை யுரைப்பதும், நம்மவர்கள் குறி சொல்வதாகச் சொல்லுதும் இந்த மத்தியமை வாக்கின் மஹிமைநான். இஃதும் விரிந்து வாக்கால் உச்சரிக்கப்பட்டு வெளிவருவது வைகரி வாக்காம். ஆற்றச்சங்கல்பம் படிப்படியாக மேலேறி வெளிவந்தால் அது கட்டாயம் பலிக்கும். ஏனென்றால் ஆக்மா இயல்பாகவே முச்சக்தி வாய்ந்துள்ளது. இச்சாசக்தி சங்கல்ப மாதிரித்தால் காரியத்தை முடிக்கும்; ஞானசக்தி தத்துவார்த்தத்தை யுணர்ந்து, தத்துவமாதிரிமாக நின்று காரியத்தைமுடிக்கும். கிரியாசக்தி காரணகாரிய மறிந்து கிரியா மூலமாய்க் காரியத்தை முடிக்கும். இம்மூன்றும் ஸ்தூல, சூக்ஷ்ம, காரண தேகங்களை உபாதியாகக்கொண்டு தத்தம் சக்தியைக்காட்டும். இம்மூன்றும் ஒத்திருந்தால் அதுவே ஞானசக்தி, அவர்கள் ஸ்ரீலமைக்குஅளவில்லை. அத்தவல்லமையுள்ள வாக்கு எதுவானதும் அது பாவையில் ஞான மானதென்று சொல்லத்தகும். அப்படிப்பட்ட ஞானத்துவம் தமிழுக்குண்டு. ஆகையால் நான் அதுவந்தப்பாஷைக்கும் இரண்டாவதானதல்லவென்று சொல்லப்படுகிறது.

“கொண்டி எதனைத் துதிக்கப்பட்டதும், முதலியுண்டாவனை யழைத்ததும்; எழும்பு

பெண்ணுருவாக் கண்டதும் (சூருமயிலே 63-வ் உதவச் சிறப்பின் ஐதிகம் இதுவே), மறைக்குதலினால் திறந்துவர், தன் தமிழ்ச்சொல்லென்றால், அதன் மதலிமைக்குக் குறைவுண்டோவென்று அநன் பெருமையைக் கொண்டோர் வினாசல்லர். தமிழின் சிறப்பு அபாரமானதாக, மதுரையில் வீற்றிருந்த முதற் சங்கம், இடைச்சங்கம், சடைச்சங்கம் ஆகியவற்றின் வகைகளும் நானில் வழங்கிப் பெருமைபெற்றது தமிழ் என்றால், அதன் விதவற்றிசைத்தற்குக் குறைவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட தமிழ்ப்பாஷையை இக்காலத்து யூனியன்வியைச்சங்கத்தார் மேற்பார்வையில் நடக்கும் விதத்தில் அலக்கியமாக விட்டு வருவது அழகாயில்லை. பரிபாஷையில் திறைய மார்க்கு வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வதில் மிசியோசனமில்லை. நூற்றில்லினைத்துத் தமிழினுக்கும் எண்ணத்தையதமிழில் தெரியக்கூறும் சக்தியாய் தாலன் தமிழ்ப் படிப்பு படிப்பாதுமாட்டாது. இனி இந் தாய்பாஷையை நாம் கங்குபயிலவேண்டியதைப்பற்றித் தமிழியாவிபொருவர் நமக்கெழுதியுள்ளதின் கருத்தைக் கீழேவெளிப்படுத்துவோம்.

“நம்மை சற்றெதும் தமிழ் வளர்த்ததற்குத் தமிழ் நாலாட்டிச் சிராட்டி யுருங்கவைத்ததுர் தமிழ். நம் மழலைச் சொல்லால் நம்மைப்பெற்றோரை நம்கிரந்தெய்ததுர் தமிழ். இனமைப் பருவத்தில் பேசுந் துவக்குர்போது முந்தியுச் சரிந்ததுர் தமிழ். நம் தாயும் தந்தையும் சமங்குப் பாவேனும் புதட்டி வந்துர் தமிழ். அவனை, மிதா, குரு முதலானவர்கள் முதலில் நமக்குப் பிசைத்திருந்த தமிழ். இப்போது நமது மாதாபிதாய்க்கள், பந்து ஜனங்கள் மித்திரர்கள் முதலிய யாவரும் பேசுகிற பாஷையுர் தமிழ். கர்வீட்டுப் பாஷையுர் தமிழ். நம்காட்டுப் பாஷையுர் தமிழ். இந்தையை சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்ப்பாஷையை விட்டுவிட்டு ஏனைய பாஷைகளைக் கற்கிறவர்கள் உறுதினர்களைக் கைநடவாவிட்டு அப்போக்கிடம் நடப்புகொ

ள்ளுதற்குக் கொப்பாசுகிறார்கள். ஆய்க்குக் காலத்திலுறவினர்கல் உதவுவார்களை யல்லாமல் அந்நியர்கள் எவ்வாறு உதவார்களோ அவ்வாறு நமது சொந்தபாஷை யுதவிமையல்லாதவனைய பாஷைகளுக்கொ சமஸ்கிருதமும் அதிக சிறப்பும், அழகும், அலங்காரமும் வாய்ந்த பாஷை பெனக் கூற இயில்லை. காலமுள் வளர்கள் சொந்தபாஷையுடன் ஏனைய பாஷைகளைக் கற்கின் அதிக நன்மைதான். சொந்த பாஷையை இயந்திரிபறக் கற்காமல் மற்றைய பாஷைகளிலே கண்ணுங்கருந்துமாயிருந்து காலத்தை யெல்லாம் போக்குவது பொருத்தா விஷயமென்றே கூறத்தூணிவோம்.

“இங்கிலீஷ், பிரஞ்சு முதலிய ராஜபாஷைகளைக் கற்கவேண்டாமெனக் கூற நாம் முன்வாங்கில்லை. ஏனெனில், நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய சட்டகிட்டங்களும் ஏனைய முறைமைகளும் ராஜபாஷைகளிலேயே இருக்கின்றமையான் அப்பாஷைகளை நாம் கற்கக்கூடின் அந்த ராஜாங்கத்திலிருந்து காலத்தின்றாவது சாத்தியமானகாரியமல்ல. அல்லாமலும் அரிய பெரிய விஷயங்களடங்கிய அநேக கிரந்தங்கள் அப்பாஷைகளிலேயே இருக்கின்றன. நாம் அவைகளைக் கற்குத்தோறும் நம்மறிவு சிகாலமாகுமென்பது துணை. ஆயின் மாதா வயிறெறிய மக்கசவரபூஷை செய்வதை யொப்பச் சொந்தபாஷையை முற்றிலுமே விட்டுவிட்டு அப்பாஷைகளைவிட்டுக் கற்பது தீர்மானா? சொந்தபாஷைகளிற் கையெழுத்துக் கட்டப்படுவாதினதிப்போட சக்தியற்றவர்களாயிருக்கின்றனர் அநேகர். சிலர் தமிழ்ப்பாஷையைக் கற்காமலிருப்பது கௌரவமென்றும், தமிழ் மொழியான் வார்த்தையாடின் அவமானமென்றும் கருதுகின்றனர். இவர்களை யார் என்னென்றரைப்பேம்? சுயபாஷாஞானம் என்னவாகக்கொண்டவா குறைவாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு ராஜபாஷைகளில் சிறப்பன்னர்களாயிருக்கிறார்களென ஜனங்கள் கருதுவார்களென்றே அலட்சியஞ்செய்

சிவதாசுக் கருதுகிறோம். அன்னோர் தமிழ்ப் புத்தகங்களைக் கையிலெடுப்பதென்றால் கல்லாயிர்பிரகுக்கும் புற்றுசீசுநர் கைகிலெதுபோலவும், தமிழ்ப்பாஷையில் வார்த்தைகயாலெதென்றால் வேற்பினைக்கொடியுறப்பாதுபோலவும், தமிழ் வார்த்தைகளைக்கேட்பதென்றால் அளித்த புண்ணிலம்புறுவியதுபோலவும், என்னுசென்றனர். தமிழ்ப்பாஷையிலெயேயே சாபம் வாங்குகின் முக்காற்பங்கு இங்கிலிஷும் காற்பங்கு தமிழுமாகக் கலந்து மொழிகின் றனர். இத்தகையோருக்குக் தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமுமில்லையெனக்கூறு அட்டேசொன்புண்டே? இங்கிலிஷ்காரர் முதலிய ஸ்ரீரோப்பியர் தங்கள் தங்கள் சொந்தபாஷைகளில் எவ்வளவோ கவனஞ்செலுத்தி வருகிறார்களென்பது கமது வித்தியாபத்தினாலே நன்குணர்வாய்க்கல். கல்விச்சாலைகளில் கல்வி பயிலும் மாணாக்கர்களிலேதான் தமிழ் பாடத்திற்காக வரைபறுக்கப் பட்ட பேரத்திலுடையபாஷையை யோதாது அரட்டைசெய்து வெளியேயோய் உல்லாசமாகக் காலங்கழிக்கின்றனர்." என்பாஷையிள்க்கிவைப்பற்றி யூனியர்வலிடி சங்கத்தார் சிறந்ததைக் கொள்வனென்பது அவசியமே.

பின்னூர் தமிழின் மனையைப் பெடுத்து வரப்பான் கமது சிறுபர் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்:—

"இராஜசபையின் கண்ணே, சமஸ்தான வித்துவானின் செருக்கினால் காணமேசப்புலவருக்கு ஆசனங்கொடர திருப்பங்கைகோக்கிய விப்புலவர் கின்ற நிலையிலேயே சாரதையைத் தியானித்து அவன்பேரில் வெண்பாவினால் ஒரு சரஸ்வதிமாலையாடினர். இருபத்தொன்பதாம் பாட்டுப்பாடி முடிக்கவே அரசன் வித்திருந்த சிங்காதனம் தெய்வானைமாக கண்டு இடங்கொடுக்க வதிலே இவர் பலரும்

அதிகபங்கு வெறிமயங்குவார். உடனே, "வெள்ளைக்காய்வித்தி வெள்ளைப்பணிபூண்டு வெள்ளைக்கமலந்தாயிற்றிருப்பான்—வெள்ளை அரிபா சுவந்தி வரசனோ டென்னைக். சரிபா சுவந்திவைவந்த நயம்."

என்று முற்பாது செம்புலிப்பாடி முடித்தனர். பண்ணைக் காலத்தின் தமிழ்ப்புலவர்கள் அனைத்த கித்திக்கும் புரமுக்குமளவில் படிக்காசுத்தம்பிரான் பாட்டுச்செய்யுளுக்கும் சிவபெருமானே மகிழ்ந்து அளவுக்கு வேண்டிய பொருள் கொடுத்துவந்தா சென்றால் இவரின் பெருமையை இதை வரகிக்கும் வித்தியாபத்தினாலும் கனவாய்க்களும் அறிந்து கொள்ளலாம். தமிழ் நூல்களையே அறிந்து அப்பாசாசுவர்கள் அனைவருக்கு எவ்வளவு குறைகூறுகிறாரோ? சங்கப்பாஷைகளை முறம்வளர்த்து இடங்கொடுத்திருவாருளவின் கிருத்தியை மொப்ப நூல் எப்பாஷையினும் இங்கிலேயேநே கூறுத்துவானினோம். இந்நூல் இக்காலத்தில் ஆங்கிலம் பிரெஞ்சு முதலிய ஸ்ரீரோப்பிய பாஷைகளிலும், லென்கு முறலிய இந்திய பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அளவிடாப்புகழை அன்னோர் அறிவார்களா? கம்பயுத்திரோன ஜனங்கள் மெச்சிப் புரங்கின்ற கம்பன் வாகைக் கன்னிலுஞ் செவிரெத்திருப்பார்களா? வைகையாற்றின் கிரோட்டந்தைபெதிருந்துச் சென்ற எட்டிலுள்ள செய்யாடக்கிய காலடியானைக் கண்ணாசுக் கண்டிருப்பார்களா? துளவை யாரின் கீதி நூலைக் கரு அறிவார்களா? சிவசுந்தாமணி, சிவப்பதிசாயம், மணிமேகலை, வனாயாபதி, குண்டலகேச முதலிய பஞ்ச காவியங்களின் பெயரைத்தான் தெரிந்திருப்பார்களா? அகநானூறு, புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து முதலிய நூல்களிருக்கின்றன வென்றாகிலும் அறிந்திருப்பார்களா? அகந்தியத்தின் வரிதனாகிய 'தொல்காப்பியம்' எனும் தமிழ் இக்கணம் என நூலுண்டென் நுணர்ந்திருப்பார்களா?

இன்னும் எண்ணிலாத் தமிழ்ப் புலவர்களுடைய பிரபந்தங்களை இவர்கள் எக்காலத்திலும் கண்டிரார்கள்.

“ஆகையான் நம்காட்டு வித்தியார்த்திகள் தமிழ் மொழியைச் சிறிதேனும் இகழாமல் முழங்காயும் முறையாயுங் சுற்றுலாவேண்டு மென்பதே நன்கொன்றை. தமிழ் எனும் பதத்திற்கு இனிமையென்பொருள் உள்ளதால், இனிமையென்பும் பதத்தைச் செவியறிக்க நமக்கு இன்பமுண்டா கின்றமையான் இப்பொருளைத் தாங்கிய இப்பாஷையை நாம் பொன்னேபோல் போற்ற வேண்டாமா?”

“FREE FROM BONDS”

(THE AUTOBIOGRAPHY OF A TALUQGUMASTAH)

* அவிழ்த்துவிட்டகழுதை.

(ஒரு தாலுகா கும்ஸ்தாவின் சரித்திரம்.)

நான் கலியாணிக்கு எழிதினகடிதம் இது:—
“என் அருமைக்கலியாணிக்கு அநேக ஆசைவாதம், உன்கடிதம் எனக்குச் சந்தோஷம். கொடுத்ததெயொழிய என்னுடைய சித்திரம் எனக்குச் சந்தோஷம் கொடுக்கவில்லை. நான் இப்பொழுது எங்கிருந்து எழுதுகிறேன் தெரியுமா? ஆற்றங்கரையில் இருக்கிறேன். சுற்றியிருக்கும் மரங்களும் பசுநிலைகளும் இந்தப் பைத்தியகாரன் இந்த வேளையில் இந்த இடத்தில் என்னசெய்கிறான் என்று ஆச்சரியப்படுகின்றன. சுற்றுங்கூட இவன் என்ன செய்கிறானென்று கவனித்துக்கொண்டு நிசர்ப்தமாயிருக்கிறது. என் மனதிலிருக்கும் வருத்தத்தை உன்னிடத்திலும், உனக்குப்பிறகு இந்தக்காவேரியினிடத்திலும்தான் வாய்திறந்து கொல்லுகிறேன். இரவில் தூக்கம் வருகிறதில்லை. துள்ளுகளுடைய கூட்டத்தில் பொருள் பிரியமில்லை. என்னைத்தாலும் பயமும் எக்கராமாயிருக்கிறது. உனக்குக் கலியா

*தன்னையறிந்து நன்வழியில் பிரவேசிக்கும்மனது நம்மசத்தி உடையறியாது.

னாம் வரப்போகிறதாயும் அதற்கு நான் கவலைவண்டுமென்றும் மணியன் எழுதியிருக்கிறான். உனக்கு வரப்போகிற புருஷன் பி. ஏ. பர்ணசுத்தேறி இருக்கிறாராமே. நீ நல்ல அதிர்ஷ்டசாலி! நீ தீர்க்குராயுடையவனாய் ஆகக் கமேயறியாநல்லாய் குழந்தைமனம் மாறாத வளர யிருக்கவேண்டுமென்று கடவுளைப்பிரார்த்திக்கிறேன். நான் இக்கடிதத்தில் எதாவது அசட்டுத்தனமாய் உளறியிருந்தால் இதைப் பார்த்தவுடன்கிழித்து விடுவா யானால் என் மனதுக்கு திருப்தியாயிருக்கும். உன்னைக்கலியாணத்தில் யதார்த்தத்தில் நித்திய கலியாணி யாய் விளங்கப்பார்க்க விரும்புகிறேன்.” என்னேன்கோளுக்கு விசேடமாகக் கலியாணி இக்கடிதத்தை மேற்சொன்ன படத்திற்குப் பின் புறத்தில் காப்பாற்றி வைத்திருக்கிறான். இப்பொழுது என்னை எதற்காவது பரிஹாஸம் செய்யவேண்டுமானால் அக்கடிதத்தை எடுத்துக்காட்டுவான். உடனே எனக்குவெட்கமாகிவிடும். கலியாணியின்புருஷனை நேரிப்பாடித்தபொழுது எனக்கு உண்டான திருப்தியால் என்னுக்கம் கொஞ்சகாலம் தலையெடுக்காமல் ஒருவாறு மறைந்திருந்தது. கலியாணமான பிறகு கலியாணி எனக்குக் கடிதம் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டான். அந்தக்கலியாணத்தில் மணியனைப் பார்த்தேன். குடித்தனத்துக்கேற்ற பின்னையாய் நிலங்கள் சாகுபடிபைக் கவனித்துக்கொண்டு பெட்டி வண்டி ஒட்டிக்கொண்டும் உடர்த்த ஜாதிமாடுகளை வண்டியில் பழக்கிக்கொண்டு மிருக்கிறான். வீட்டுவேலைக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் இவனைக்கண்டால் பயம். அவன் தகப்பனுக்குட அவுனைக்கொமல் ஒரு காரியமும் செய்யமாட்டான். அவனைப்பார்த்து “அப்பா, உன்பாடு செலக்கியால்” என்று சுற்றுப்பொழுமைப் பட்டவன்போல் சொன்னேன். அதற்கவன் “இந்தத்தொழிலுக்கு ஒருநாளும் குறையவில்லை. ஒருபாபமுமில்லை. மேழிச்செல்வங் கோழைபட்டது. வேறென்ன செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் மனிதனுப்பிறந்தவன் சாப்பிட்டே நிரலேண்டும், அதற்கு வே

ண்டியுலுதச் செய்தே தீரவேண்டும். நான் என் ஆள்களை எப்படி வேலைவாங்குகிறேன் தெரியுமா? அவன் ஒருவன்கூட வைக்கோலைத் தூக்க முடியாதென்று கொன்னால் உடனே நான் அதைத் தூக்கி அவனை அளமானப் படுத்துவேன். அப்பறம் அவன் நாய்போல் வேலைசெய்வான். நான் ஆள்களைவாடி கூட அரிவான் பிடித்து அறுப்பேன். எனக்கு அது வேடிக்கையாழிக்குக்கும் அவர்கள் சாமிசாமி நீங்கள் ஏன் வெய்யிலில் கஷ்டப்படுகிறீர்கள்? எங்களுக்குத் தான் தலையெழுந்து, நீங்கள் கரை யேறுங்கள்” என்று என்னை வேண்டிக்கொள்வார்கள், என்று முடித்தான்.

“BRIDEGROOM—HUNTING”

OR, THE LOST IDEAL.

“மாப்பிள்ளை தேடல்”

அல்லது

காணாமற்போன கட்டழகன்.

(ஸ்ரீஸத்யானந்த சாத்த சர்மா எழுதியது)

II. திருமண நோக்கம்.

“மனமெனப்பவேது மங்கனாகாரமே.”

“லிவாஹம்”, ஆண்பிள்ளைகளுக்கு பிரஹ்மசரியம்போல் பெண்களுக்கு இந்திரிய நிகரஹத்துக்குரியதோர் பிரஹ்மசரியத்தைவொத்த ஆத்மலம்ஸ்காரமாம் என்று சொல்லி முதற்பாகத்தை முடித்தோம். பிரஹ்மசரியம் என்றால் என்ன? பிரஹ்மத்தை ஆசையித்திருப்பது பிரஹ்மசரியம். இந்திரியநிகரம் செய்யாமல் ஆத்மாவை யாசாரித்திருப்பது கூடா வாயால் சாத்தனியின் சிறப்பு சாதகத்தின்மே

* மங்கனாகாரமாம் - சபஸ்வரூபமாவதுவேமணமெனப்படுகிறது என்பது பொருள்.

லேற்றப்பெற்று பிரஹ்மசரியமென்பது இந்திரியநிகரத்திற்கே சொல்லப்படுவதாகிற்று. இந்திரியநிகரம் செய்தவனெல்லாம் பிரஹ்மத்தை ஆசையித்திருப்பானென்று அருந்தமல்ல. இந்திரியநிகரகவிட்டி கின்றால் அறிவு அந்தகாரத்தில் ஓடுங்கும். அதுவும் கடந்து அருள்வெளிப்பட்டாரே ஆத்மாவுசந்தானம் செய்யக்கூடியவராவர். பண்பாசரனுடைய பலத்தை யார் அறியார். ஆயினும் அவன் அகரணே. பத்மாசரனுடைய தவத்தையார் அறியார். ஆயினும் அவன் அகரணே. அசுரபாவம் இந்திரிய நிகரத்தால் விட்டுப்போகாது. ஆத்மாவுசந்தானத்தாலேயே அநுநீங்கும். ஆத்மாவுசந்தானம் அருள்வெளிப்பட்டார்க்கே அமைபும். இது விஷயமாய் ஒருகதையுண்டு முன்னொருகாலத்தில் ரிஷிகள் தபஸிகள் எல்லாரும் கூடி பிரஹ்மசரிய வீரதத்தில் சிறந்தவராயர் என்று பந்தயம் போட்டுக்கொண்டார்கள். கலியாணமானவர் ஆகாதவர் எல்லாரும் தானே பிரஹ்மசரிய சிருதத்திற் சிறந்தவனென்று சொல்லிக்கொள்ள, இவர்களை எல்லாம் வாது செய்துக்கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பாகவானிடம் மத்தியஸ்தத்திற்குப் போனார்கள்.

காரமேகவண்ணன்பார்த்தான். இந்தனை தபஸிகள் ரிஷிகள் முனிகள் குழாத்தில் இவர்களைவொதாடிச் செயிப்பது கூடாதென்பதை ஒருநொடியில் கண்டான். “வாயானென்றுமாவதில்லை” யென்பதினுண்மையை யுணர்ந்த கண்ணன் ஒரு யுக்தி செய்தான். அது என்னவெனில்:—

இங்கே வந்துள்ள வாதுக்காரர்களை எல்லாரும் ஒரு சபதம் செய்துகொள்ளவேண்டியது. அது என்னவெனில், “நான் வந்தபமாகவே பிரஹ்மசரிய சிருதம் பூண்டவன்: இந்த சிருதபங்கம் எனக்குண்டாயிருக்குமெல்லாதலை யற்று விழக்கடவது” என்று சபதம் செய்துகொள்ளவேண்டியென்று சொன்னால் ஒவ்வொருவரும் அப்படியே செய்துகொண்

டார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்த்தான். ஸகயி
 யுள்ள சக்ரத்தை எவ்வி இவர்கள் செய்து
 கொண்ட சபதாப்படி யாருடைய வாக்குத்திரி
 கரண சந்திரபாஸ்ப் பொருந்தியிருக்காவிடிலை
 யோ அவர்கள் தலையை யடுத்து வீழ்த்துக
 என்றுவிட்டார். சக்கரம் அங்கிருந்து சபதம்
 செப்துகொண்டவர்கள் ஒவ்வொருவரையும்
 விடாது தூத்திப்படிக்க அவர்கள் ஒடிபொ
 விந்து இல்லாத சமர்த்தெல்லாம் பண்ணியும்
 அந்தகுத்தப்பமுடியாமல் ஓடோடியும் வந்து
 ஸ்ரீகிருஷ்ணன் காலில் விழுந்து நான் உன்
 மையான பிரமச்சரிய மனுஷ்யத்தவனல்ல
 வென்று உன்மையை ஒப்புக்கொண்டு, சந்தி
 யத்தைச் சொன்னோம் தலை தப்பிவிட்டுமெ
 ன்று கோட்டுக்கொண்டார்கள். சபதம் பொய்
 யாகி வாக்கிமுத்தவர்களை வீணாக்கென்று
 விட்டொழிக வென்னவும் சக்கரம் கரகரவெ
 லு ஆகாரத்தில் சுழன்றுகொண்டி லின்றது.
 சக்கரத்தின் வேகம் அடங்கவேண்டியதின்
 பொருட்டும் உன்மை வெளிபாடும்பொருட்
 டும், அங்கிருந்த தாபிகள் குழாமெல்லாம்
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பணிந்து பின் யார்தான்
 உன்மையான பிரஹ்மசரியனோ வென்று
 வினவ, கிருஷ்ணன் பதினாயிரத்துச் சொச்
 சம் பெண்டிர்களை யனுபவித்தவனு
 யினும் அவன் “நானே உன்மையான பிரஹ்
 மசரியன். இல்லையெல் என் தலையும் அற்று
 விழு” வென்று சபதம் கூறி பிள்ளான்.
 உடனே ஆகாசத்தில் சுழன்றுகொண்டிருந்
 த சக்கரம் அவனை கோக்கி அதிவேகமாய்ச்
 சுழன்று வந்து அவன் காலடியில் அதன்
 வேகமெல்லாம் ஒடுங்கி அடங்கி ஒப்பிற்று
 விழுந்தது. இதைப்பார்த்து எல்லாரும் ஆச்
 சரியப் பட்டார்கள். ஆகையால் பிரஹ்ம
 சரியமென்பது ஸர்வார்த்தபரிமாயும் ஸர்வ
 விபாபகராயுமிருக்கிற பிரஹ்மத்தை எக்
 கவலத்தூறச்செய்யக்கூடியும் இமைப்பொழு
 தும் மறக்காதிருத்தந்திகே சொல்லற்பாலதாம்.
 “அதிவேபிரஹ்ம மென்னாதுது சங்கே” யெ
 ன்றபடி அதிவேபிரஹ்மமாக, போகத்திலும்

கர்த்திருந்துவ போக்திருந்துவகி துயற்று
 நிற்க, அதனால் அறிவு மழுங்கா; நுப்பதே
 பிரஹ்மசரியமாம். அறிவு சுத்தவெளியானால்,
 அருள் என்பது ஒளி; மாயை அல்லது இருள்
 என்பது அறிபாஸ்ப் மூடம். மருள் அல்லது
 மயக்கம் என்பது ஜீவன். அருள்வெளியிலுள்
 எவனை இருளும் மருளும் நெருங்கிப்பிதிக்காது.
 ஆகையால் அருட்பேறு பெறுதலே
 பிரஹ்மசரிய விருத்ததின் பூரணமாம். பிரஹ்
 மசரியம் நிலைத்து விட்டால் பிரஹ்மவித்தாய்
 வீடுகிறான். பிரஹ்மசரியம் நிலைக்காது நிலைநடு
 மாறினால் அப்பொழுது அவ்விருத்ததைப்
 பூர்த்தி செய்துகொள்ளுமாறு இல்லறம்நடத்
 தக்கருகி விவாஹம்செய்கிறான். இல்லறத்துக்
 கும் காமவிசாரத்துக்கும்வெகுதூரம். “Thou
 shalt not look upon a woman with last”
 என்று யோசனெடுத்து சொன்னது பிரஹ்மசரி
 யவிரூதத்தின் உட்கருத்தை வெளியிட்டி
 தன்றி வேறல்ல. புருஷன் தீர்ப்பநிலையும்த
 காமக்கண்ணால் பார்க்கலாகாது. மிருகப்பிரா
 யமான மனிதனே காமாநுரானுகூன். மனித
 ப்பிராயமானவன் காமநுகர்வது காமவசப்
 பட்டுக் காமாநுரானுகவிடிலை. ஆனால் காபது
 கர்க்கியால் காமத்தின் ஸ்வரூபத்தை யறிந்து
 அதையறிந்த அறிவால் அங்காமத்தைச் செய்
 தது அதன் கட்டுந் கட்டுதலானாகவேயாம்.
 திருமூலர் திருமந்திரோபதேசத்தில்

“அஞ்ச மடக்கடக் கெண்பர் அறிவினார்

அஞ்ச மடக்குமாரும் அங்கிலை

அஞ்ச மடக்கில் துசேதனமா மென்றிட்டு

அஞ்ச மடக்கா அறிவறிந் தேனே.”

பென்றுசொல்லியிருக்கிறார். “அஞ்ச மடக்கா
 அறிவுஇல்லறத்திலிருந்தன்றி மற்றப்படி அறி
 யக்கூடியதல்ல. ஆசாரிய முர்த்தமான ஸ்ரீமத்
 பகவத் பாத சங்கராசாரியரவர்களும் பரகா
 யப் பிரவேசம் செய்து காமநுகர்ச்சி கண்ட
 பின்னரே காமத்தின் இயல்பைக்கண்டி ன்ந்து
 பாரதி தேவியை வாதில் வென்று காமகோடி
 பீடமென்று சொல்லும் ஸாரதாபீடத்தை ஸ்

தாபிக்கலாணர். அறிவு பூரணமாக சுருதி யுத்தி, அனுபவமென மூன்று பிரமான்ங்க ளாலும் அதை யறியவேண்டும். சுருதிக்கு ஒத்துவராத அனுபவம் ஆரோப அபவாத குற்றங்களுக்கிலக்காகும். யுத்திக்கு ஒத்து வராத அனுபவம் “எட்டுச்சுணைக்காய் சுறிக்கு தவாது” என்று சொல்கிறபடி சமயத்தில் மோசம் செய்யும். அப்படியே அனுபவமில் லாத சுருதி யுத்தி ஞானம் காரியத்துக்குத் தவாது காரணசலம்போல் மயக்கத்தைக் கொ டிக்கும். சீதையும் அறிந்தனுபவித்துப்பா ர்த்து அதன் உண்மையறிந்தாலன்றி விரக்தி பற்றி யதை விட்டொழிந்தல் கூடாது “கள வும் கற்று மற” என்று சொல்லிய ஆப்தவாக் கியத்தின் உள்ளக் கருத்து இதுவேயாம். ஆகையால் விவாஹம் உயர்குலப் பெண்க ளுக்கு இந்திரிய நிகரஹத்துக்குரியதோர் ஆத்ம ஸம்ஸ்காரமாமென்றதில் முன்னுக் குப் பின் முரணான அருத்தம் ஒன்று மில்லையென்று இதைவாசிப்போர் இப்பொ முது உணர்ந்து கொள்ளக்கூடும். இது நிற்க.

இனி திருமணம் என்றால் என்ன? அதன் நோக்கம் என்ன? என்பதைப்பற்றி விசாரிக் கப் புகுவாம். “மணமெனப்பவேது மங்களா காரம்” என்றதையெடுத்துக்கொண்டு அதன் அருத்தம் என்னவென்றுபார்க்கில், திருமண த்தின் ஸ்வபாவம் விளங்கும். மணம் என்றால் வாசனை, சுபவாசனைக்கே முக்கியமாகச் சொ ல்கிறது. திருமணம் என்றால், சுபவாசனையை யொட்டிவரும் புனிதஸம்ஸ்காரமாம் வாசனை யைக்கிரஹித்தல் அல்லது சேர்ந்தனுபவித் தல் என்பதுபொருளாம். ஆத்மாவுக்கு ஆன் என்றும் பெண் என்றும் விசாரிப்பில்லை. அது ஈர்விகாரமானது. ஆனால் அது தோன்றும் பொழுது ஆண், பெண், அலிபெயர் நிமிசிகா மாகத்தோன்றுகிறது. ஆணும்பெண்ணுமற்ற தாய் ஆண்பெண்ணிரண்டுக்கும் பொதுவாய் இரண்டின் குணமூற்றது விளங்குவது அலி யாதலால், ஆகைக்கன்றி ஆண், பெண் என் கிற இரண்டிபால் வேற்றுமையைமட்டிற் எடு

த்துக்கொண்டு பார்த்தால், இவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று ஆசிரயித்திருப்பது விளங் கும். ஆணில்லாமற் பெண்ணில்லை; பெண்ணி ல்லாமல் ஆணில்லை. அப்படியிருக்க ஆணும் பெண்ணும் உற்பத்தியானது எப்படி? பிரம் மா கிருஷ்டிக்குங்காலத்தில் அவனுடையகிரு ஷ்டிகமெல்லாம் பிரஜாகிருத்தியை யுண்டு பண்ணாதிருக்கக்கண்டு, கோபத்தினால் ஆக் கோஷித்து மறுபடியும் கிருஷ்டி செய்ய யத் தனித்தபொழுது அவன் புருவமத்தியிலிருந் துண்டான கோபக்கனிலிருந்து ஆண்பாதி பெண்பாதிபான உருவமைந்த நிலைசாண் ணைப் பெற்றானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கி றது. ரஜதமோகுணங்கள் சேர்ந்துற்பவி த்த இந்த நிலைசாணன், பரமேஷ்டியின் ஆக்கஞாப்படி, ஆண், பெண் இரண்டு ங்கடிய தன்னுருவத்தை ஆண் வேறு பெ ண் வேறுகப் பிரித்தான். ஆண் பாகத் திலிருந்து ஏகாதசுருத்திரொன்று சொல் லும், தசேர்திரியங்களும மனசம்சேர்ந்த 11 இந்திரியங்கள் வலுத்த ஆண் கிருஷ்டியும்; வேறு பிரிக்கப்பட்ட பெண் பாகத்திலிருந்து புலன போகாதி போக்கியாருகமான பெண் ருப பிராகிருத கிருஷ்டியும் உண்டாக, இவ் விரண்டின் சேர்க்கையால்பிரஜாகிருத்தியுள் டாகத்தலைப்பட்டது. ஆகையால் பெண்ணுப கிருஷ்டியான போக்கியாருகமான வஸ்துவை ப்பெற்றவன், அதைப் போகித்துப்பண்ணுன புருஷனைத்தேடி அவனை உடமைக்காரானு க வெண்ணி அவன் வரம் கன்னிகையை ஓடிப் பிசுக்கவேண்டும். ஆகையால்திருமணநோக்கம் ஜீவகிருஷ்டியின் மர்மமறிந்து, ஜீவ மயக்கம் தீர்த்து சிவபோகத்துப்பக்கவென்பது சொல் லாமே அமையும். சிவம்என்றால் சுபம். மங்க ளம் என்பது பொருள். மங்களாகாமாயிரு ப்பது சிவஸ்வரூபம். தேஹோஹ பாவமுடை யஜீவன் பிரஹ்மசுரிய ஆசுரமநிஷையால் இந் திரியபிக்குணம் செய்து பிரஜ்ஞானும் பிரஹ் மம் என்னும் பஹாவாக்கியத்தின் உண்மை வயர்ணய்த்து, அறிவுமயமாயிருக்கும் இந்தப்

பிரபஞ்சத்தில் தான்யார்? எங்கிருந்து வந்த
வன்? எங்குபோவான்? என்று தன் வரத்து
ப்போக்கு ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி விசாரிக்கும்
பொழுது, ஆண்டேற மெறிக்க அவசரத்
தில், தனது பெண்பாதிபான் தேஹத்தை
மேலோவ வ மாத்திரமானதாக விட்டுமுதிரவி
டாத காரணத்தினால், அவன் தனது அர்
ந்த சரீரமான பெண் பாகத்தை மூதிர
ச்செய்து, அஃதோடு பேதமறக்கலந்து இர
ண்டும் ஒன்றாய்மர்வதை புண்மணி லுனர்ந்து
அதன் உண்மையை விசாரித்து, விசார
ஞானத்தால் அறுபவஞானம் முதிர்த்து தெளி
யற, சுருதியுத்தியனுபவரீதியாக ஆணும்பெண்
னும் அபேதமாய்க்கலந்து நின்றானான், “அஹம்
பிரஹ்மால்மி” என்கிற மஹாவாக்கியத்துக்
கிலக்காயிருப்பதை சிர்மக்கிரமேன உள்வடி
புணர்கிறான். உணர்ந்தவன் தான் கடைத்
தேற்றினதுபோல் தனது அர்த்தபாகமாகிய
நம்மபத்தினியையும் ஸம்ஸார ஸாகரத்தினின்று
கரையேற்றுவான் மதுபடியும் பெண்ணுருவா
யிருந்து தத்தவ விசாரம்செய்து உண்மை
புணர்ந்தபின், தன்னைப்போல், அவளையும்
பிரஹ்ம் ஸ்வரூபமாகவேயுணர்ந்து, தான்
உள்ளத்துணர்ந்ததையுணர்ந்தி அவளாக்கரை
யேற்றுவான் “நீயும் அதுவாயிருக்கிறாய்”
என்று “தத்துவமஸி” மஹாவாக்கிய உண்மை
வைப்போதிக்கவல்லவனுள் ப்ரபோதஸ்வரூப
லுளினான். இருவரும் கரையேற்றமுன் பிரம்மா
விட்ட கட்டளைப்படி பிரவிர்த்திமார்க்கத்தை
யனுபவித்து வந்ததில் சந்ததிநீர்த்தியாக
உலகப்பற்றுமுற்றுர் விட்டதாயிருக்கக்கண்டு,
இக்குழந்தைகளும், சகிதைகளும், தனதானி
பாதி குடும்பங்களும் எத்தன்மையதென்று
விசாரிக்க அவையனைத்தும் பிரஹ்மமேயென்
றுனர்ந்து, “அயமாந்மா பிரஹ்மம்” — இந்த
ஆத்மாவெல்லாம் பிரம்மரூபமானதேயென்
றுனர்ந்து அந்த உண்மையை பிரம்மசரிய
நிலைகளினால் தன் புத்திரர்களுக்கும் சிவாஹ
ஸம்ஸ்காரகிரிதிறினால் தன் புத்திரிகளுக்கும்
உபதேசித்து அவர்களை திகழையுத்தர்சலர்சர்

செய்து சன்மார்க்கத்தில் ஸ்தாபித்து, சிஷ்டா
சாரத்தை யனுசரித்து அவர்களும் சிவசாம்பி
ராஜ்யத்தை யடையும்படியான மார்க்கத்தை
க்காட்டித் தன் தடமைபெல்லாம் செய்து
தீர்த்தபின், எஞ்சியுள்ள பிராரப்த கர்மங்க
ளைப் புசித்து அவையும் அனுபவித்துத் தீர்
ந்தபின் நைஷ்கர்மசத்தியுண்டாக, தேஹத்தோ
டிருந்தாலும், தேஹம் கழன்று போனாலும்,
பிரஹ்மத்தோடு ஒன்றாய்க் கலந்து விசிதஹ
கைவல்யனாய் விளங்குகிறான். ஆகையால்
“மணமெனப்படுவதுமங்களாகாரமே” பெண்
மந்திரத்தின் பொருள் இல்லறத்தை யனு
சரித்து நல்லறம் செய்து புருஷார்த்தங்களை
யனுபவித்தபின் ஸ்வாத்மாராமனாய் ஆனந்த
பூரிதனாய் விளங்கு மங்களாகாரமாகத் தன்னை
யறிவாதற்குச் சாதகமாயிருப்ப தெதுவோ
அது மணம் எனப்படுவது. “இல்லற மல்லது
நல்லறமல்ல” என்று சொன்ன ஆப்த வாக்கி
யத்தின் உண்மைப்பற்றி அந்த மனத்தின் சிற
ப்பை புணர்ந்தவும் அது புரித ஸம்ஸ்காரமே
யன்றி காமவிகாரமல்ல வென்று விளங்கவும்
அஃதைத் “தீருமணம்” எனச் சிறப்பித்துக்
கூறினதாம். மாப்பிள்ளைப்பிழைக்கும், மணத்தின்
பெருமையும் இப்படியாக, “மாப்பிள்ளை
தேடல்” என்னும் சாமான்யப் பெயரைக்
கொண்டு விவாஹத்தின் அந்தர் லக்ஷியமாம்
“காணுமற்போன கட்டழகன்” இலக்ஷணங்
களைக் கூறுவோம். சாமர்த்திய முள்ளவர்கள்
அவனைக் கண்டுபிடித்துக்கொள்ளும்.

NEW BOOK BY
SWAMI 'VIVEKANANDA
INSPIRED TALKS
280 PAGES 2 ILLUSTRATIONS
CLOTH BOUND Rs. 2
PUBLISHED BY
THE RAMAKRISHNA MISSION,
Mylapore, MADRAS.

PRACTICAL HINTS ABOUT WATER.

அனுபவமுறை.

தண்ணீரைப்பற்றி.

தண்ணீர் சுத்தம்:—பம்பாயில் கூடிய மெய்சல் காங்கிரஸ் சபையில் டாக்டர் கே. இ. தாதாகாஞ்சி என்னும் பார்லிமென்ட் குடியுதணியின் சுத்தத்தைப்பற்றி இரண்டுவிபாயம் எழுதி வாசித்தார். குடிதண்ணியின் சுத்தத்தை பற்றியும்பொருட்டு ஜலபரிசேஷ செய்யும் ரஸாயனபரிசோதகர், தண்ணிர் ரஸாயனபரிசேஷயினால் மட்டும் சுத்தமாக விருக்கிறதாவென்று பார்த்தால்போதாது. ஆஸ்திரேலியா

(1) தண்ணீர்த்துறை அல்லது தண்ணீர்க்கேணியின் சுற்றுப்புக்கங்கனின் நிலவளம், தரையின் சுத்தம் முதலான விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். “தண்ணீர்நிலநலத்தால்” என்பதை மறக்கவொண்ணாது.

(2) தண்ணீர் ஆகாததிருந்து விழுந்து ஊற்றுக் கண்களாகச் செரும் நிலத்திர் ஸ்வபாவத்தையும், மேல் தரையின் சுத்தத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். “தீர்த்தக்கரைகளில் அசுத்தத்துக்குண்டு அசுத்தஞ்செய்குபவன் மஹாபாதகனுக்கு” என்கிற ஸ்லோகத்தால். விதியை இங்காலத்து காலத்திசைநாசரிசு புஞ்சுக்கள் கவனியாதிக்கல்.

(3) குடிதண்ணிர், சுற்றும், வாப்க்கால் முதலியவைகளினின்று எடுத்துவரப்பட்டால்அதன் கரைகள் இருபக்கமும்சுத்தமாயிருக்கிறதா? அனைச் சுற்றியுள்ள ஜனங்கள் அதை அசுத்த விஷயத்துச் சூபயோகப்படுத்திக் கெடுத்து வருகிறார்களாவென்று பார்க்கவேண்டும்.

இங்கிலாந்திலுள்ள லோகல்கவன்மெண்ட் போர்டுக்கு சுகாதார இலாகாத் தலைவராயிருக்கும் டாக்டர் தரன் என்பவர் இவைகளைக்கவனிக்கவேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றிப்

பின்வருமாறு தமது அபிப்பிராயத்தைத் தீர்க்கமரப் தெரிவித்திருக்கிறார்:—

“ரஸாயன பரிசோதனையினாலும் விபாதி வித்துக்களான ஜீவ அனுக்கள் சம்பந்தமான பரிசோதனையினாலும்மட்டும் குடிதண்ணியின் மேகங்கியைப்பற்றி அபிப்பிராயம் கொடுப்பதில் பிரயோசனமில்லை. அந்தத் தண்ணியின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தின் நிலவளையப் பற்றிச் சுகாதார வைத்தியர் நெரில்பார்த்துப் பரிசோதித்தறிந்தபின்னே அவர் அபிப்பிராயம் உபயோகப்படுவதாகும்.”

(1.) தீர்த்தாநிலுள்ள குடி தண்ணியின் குணகுணங்களை, ஐரோப்பியதேசங்களிலுள்ள குடி தண்ணியின் குணகுண விசேஷங்களைக் கொண்டு கிரையித்தல் கூடா மையாம்.

(2.) குடிதண்ணியின் குணங்கள் இன்னவை பென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம். இது பட்டன வாசங்களிலுள்ள ஜலாதாங்களின் குணத்தைக்கண்டறிவேண்டியவைத்திப்களுக்கு வெகு சாதகமாகும்.

(3.) ஜலபரிசோதனை செய்யுமவர்க்குக்குடிதண்ணியின் மாநிரியனுப்புவிதோடு, நீர்வாசியிலவாசியை, அதைச் சுற்றியுள்ள ஜனங்களின் குணவாசிய முதலிய இன்னும் அந்த ஜனத்தின் சுத்தாசுத்தத்தைப் பாதிக்கத்தக்க விவரங்களெல்லாம் பூர்வமாய் தெரிவிக்கப்படல் வேண்டும்.

(4.) பரிசோதனைக்காதத் தண்ணிர் மாநிரிக்கு அனுப்புபவதில், அனுப்பும்காலம் அதிசாமாயிருக்கக்கூடாது. காலதாமதத்தால் தண்ணியின்குணம் மாநிகிடலாம்.

அசுத்தத் தண்ணியினால் விளையும் விபாதிகள் அசுத்த நிராப்பருகுவதனால்வரும் விபாதிகளில் ‘நலரா’ என்று சொல்லும் வார்த்திபேதி முக்கியமானது. இது ஜனங்களை ஆயிரக்கணக்காக வாநிக்கொண்டுபோய்விடும். இக்கவியா

தி முக்கியமாய் குடிதண்ணீரிலுள்ள தோஷத் தால் நேரிடுவதாயிருப்பதால், சிறு பட்டணங்கள் கிராமங்களில் இரத்தக் கொள்ளையோய் கண்டால், உடனே ஜலாதாரத்தைக் கவனித்து தண்ணீர் குடி தண்ணீரெடுக்கும் கேணியில் "பெர்மங்கனேட்டைப் போடாது" என்னும் மருந்தை அதிகலிசேஷமாகப் போட்டுக் காப்பாற்றவேண்டும். அந்த நீர் அசுத்தப்பட்டிருந்தால், அம்மருந்தின் திறம் அதிகல் பற்றாது. அசுத்தம் நீர்சினால் தண்ணீர் சிவப்புக்கலந்த மஞ்சள் நிறமாகவிரும்பும். இந்த நிறம் கான் கிறவகையிலும், சுண்டு 12-மணி நேரம் நிறப் பாறுதிருக்குமளவும் அந்தமருந்து செஞ்சு வேண்டும். இவ்வுணுக்கான சுகமாலங்கள் சிதைந்திருந்தால் கலத்தின் நிறம் மாறுவதில்லை. ஆகவே செத்துப் போனால் பிறகு தண்ணீர் நிறம் மாறும்.

* *

நிலவளம், நீர்வளம்.

மனிதன் வாசஸ்தானம் தேரும் பொழுது நிலவளம், நீர்வளம் இரண்டும் பார்க்கவேண்டும். கலத்தின் வளம் கீர்சிலைபல் பாதிக்கப்படுகிறது. உஷ்ணபூமியென்றும், சிதவ பூமி பென்றும், சுக்கான் தடையென்றும், களிமண் தடையென்றும் சொல்கிறார்கள். தண்ணீர் நிலைத்தால் போய்ப்பதுபோல், கலத்தின் குளமும், அதாவது பூசாரமும் தண்ணீசேஷத் தால் பாதிக்கப்படுகிறது. பூமியின் சித் தீவ்ளம் அஸ்திபாயிருந்தால், தேகாவோக்கியம் அதிகமாகவும், குளந்திருந்தால், கியாதிராமம் அதிகமாகவும் இருக்கிறது. இஃகை வகுப்பாவதும், தடையின் கிழுவை தண்ணீர் கலையைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, நீர்வளம் குளந்திருந்தும் பொழுது 5-ஐயறுக் குட்டிட்ட குழந்தைகளின் மரண சங்கியை குளந்தும், நிலவம் குன்றிய பொழுது அதிகமாகப் பித்தக் காணப்பட்டிருக்கிறது. மேலு மானிசிர ஸம்மதபான

ஊகங்காலும் சுண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஸ்தலத்துக்கு முர்த்தி, தீர்த்தம், கோஷத்திரம் என மூன்று வித விசேஷங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கோஷத்திரம் நிலத்தின் வாசப்போக்கிய விசேஷத்தைக் குறிக்கும்; தீர்த்தம் என்பது ஜலத்தின் ஸ்திர பானாகி மஹத்துவத்தைக் குறிக்கும். முர்த்தி யென்பது பஞ்சதன் மாத்நிரைகளில் ஒன்று விவக் கப்பெற்றுத் தியானாருகமான போக்கியதை யைக் குறிக்கும். பாலைவனத்தில் பேயந்தேதரைக் காணலாமெயன்றி பெளமிய, 'ஸௌமிய, ஸு-கேசி முர்த்தங்களைக் காணலரிதாம். ஆகையால் பூமாதேவி தாய் ஸ்தானத்தி லிருந்திருளென்பது மதச்சம்மதமான உண்மைபாயிருப்பதுபோல், மெத்திசையார் சாஸ்திரப் படிக்கும் அது உண்மையையாம். தாய்க்கு வரட்சிகண்டால், பிள்ளைக்கு அரிஷ்டம்தானே ஐந்துவயது வரையில் குழந்தைகள் பூசாரத் தை விசேஷமாக ஆச்சரயித்து வளர்கிறபடியால் அவர்களின் மரண சங்கியை வேறுபடுகிறது.

* *

அம்மைநோய் அல்லது மஹமாரி (Zymotic diseases) பித்தவாதசரம் (typhoid).

சுவக்குழிகள், சமாத நிலங்கள் வழியாகச் செல்லும் ஊற்றுக்கண்களிலிருந்து சுரக்கும் கீர் ஸ்படிதம்போல் பண்பளப்பாகவும், பிரகாசமாகவும், பார்ப்பதற்கு சம்மீயமாகவும் இருப்பது வழக்கம். சுவங்களிலிருந்து கிடுபட்ட 'பிப்பஜன்' கலந்த லோகங்கள் அதிகமாயிருப்பதால், இந்ததண்ணீர் அப்படியிருக்கிறது. போஷிவி ரூபம் உண்ணுக்கு ரமணியமாயிருந்து சுகம் தருவதுபோல் ஆகியெய்ப்பு. உறுஞ்சி கிரிகிறதோ, அப்படி இந்தத்தண்ணீரும் முகக்கண்ணுக்குச் சத்தமாயும் ரமணியமாயும் தோன்றி மிகவும் பொல்லாத கொடிய விபாதிக்காய்வுண்டுபண்ணும். இந்ததண்ணீர்ப்பருகுநாளுல் அம்மை, கலா, பித்தவாத சரம்பென்ற நரத்தத்தை முறிக்கும் கொடிய

வியாதிக் குண்டாகின்றன. சித்தைப்போலிருக்கும் மாமுபாதலால், தேகம் கட்டுகிட்டுக் கலகலத்து அழுசிப்போனதால் விரிவிக்கப்பட்ட ஜீவானுக்களும் அவையிருப்பதற்கிடமான சடசத்துக்களுக்கிணைந்த இந்த ஜீவம் நேஹத்திற் புருந்ததும் உஷ்ணத்தைக்கொண்டு உயிரை யழுக்கிப் பின்புரத்தத்தை முறித்து, தேஹத்தின் உறுப்புகள் கட்டுகிட்டுக் கலகலத்து அழுசிப்போகச் செய்கிறது. சுத்தோதகம் பிராணசுத்திக்குற்பிடமாயிருந்து அமிர்தசூரீவியாப் உதவுவதுபோல, இந்த அசுத்தஜீவமும் ஆலகாலத்தைப் போல்த் விஷம் நஞ்சாயிருந்து நாடிப்போட்டத்தைச் சிதைத்துப் பிராணனைப்புகப் பட்டபாதிபதித்தித்தைத்தையிரோடிருந்தாகையிலே யழுசிப்போகச்செய்கிறது. வர்ணாசரத்தியே ஈடகிற் புருந்ததுபோலவ்வ இந்த வியாதிகள் வந்தால் இரத்தம் முறிப்பட்டுப் போகிறபடியால் ஜனஷதப்பிரயோகம் அவ்வவ்வாகப் பசிக்கிறதில்லை. ஆகையால் மனோபலத்தாலும்ஆத்மசக்தியானமே இவற்றை வெல்லவேண்டும். இதற்காகவே மஹாமாயைத் தெய்வமாகக் கொண்டாவேண்டுமென் தேர்ப்படுத்தியது. இதில் ஓர் ஆக்மவைத்திய ரகசியமிருக்கிறது. அதை விவேகசுருக்கன்றி சாமான் பரிந்துச் சொல்லுதல் அனந்தமாய் விடையும்.

HEALTH OF BODY—EARTH'S INFLUENCE ON IT.

தேகசௌக்கியம்.

1. நிலம்.

ஜனவரி சுஞ்சிகையில் தேகசுகத்திற்கான பதினொரு விஷயங்களில் இங்கு நிலத்தைப் பற்றி பெருகியோம். இரிலைவுலகம் மதுகண்ணுக்குத் தட்டை வடிவமாகப் புலப்படும், உண்மையில் ஒருபெரிய உருண்டை வடிவமென்றி இப்பொழுது சாஸ்திரங்களால்

நன்கு விளங்குகின்றது. பூமியின் மேற்புறத்தைப் பற்றிக் கூறுகிற சாஸ்திரத்திற்குப் பூகோள சாஸ்திரமென்னும் தமிழ்ப்பெயரே பூமி உருண்டை வடிவ மென்பதற்கு ஒரு சான்றாகும். கோளம் என்றால் உருண்டை யென்பது பொருள். இப்பூகோளத்தின் உட்புறம் எவ்வாறிருக்கு மென்று தெரிந்துகொள்ள முயல் ஈடாத விஷயமாக இருக்கிறது. பூமியின் மேற்புறத்திலே இருக்கின்ற பொருள்களைப் பற்றிக்கூறும் சாஸ்திரத்திற்குப் பூமிகாண சாஸ்திரமென்று பெயர்; ஆலோகவறுமண், கல் முதலியவைகளைப் பரிசோதித்தறியும் சாஸ்திரம்.

இரத்தப்பூமியின் குறுக்கே ஒரு புயர்நூறு மற்றொருபுறம் வரைந்தும் கோடப் பெரிய கரங்களைப்பன்று லெட்டி அதன் ஏறவாகமாம் விஷயங்களை யறிந்துகொள்ளப் பிரயத்தனப்பட்டல் வீனோபாயம். இக்காலத்தில் புதுவை கானாக்கால் முதலிய பெரியகரங்களில் ஆர்ட்டிசன் கிணறு (Artesian well) அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அஃதோவது பூமியினின் றும் அர்த்தக்கிணற்றின் வாயின்வழியாக ஜலம் எப்பொழுதும் கிற்றதும் இடைவிடாது வந்து கொண்டேயிருக்கும். இர்த்தக்கிணறு தோண்டுகிறது எவ்விதமெனின், பூமியின் இருப்புக்குழாய்வைத்து அதற்குள் இருக்கும் மணலில் தோண்டத் தோண்ட அக்குழாய் உள் ளே இறங்கும். தண்ணீர் தடையின்றி அக்குழாயின் வாயிலாகவரும் வரையில் மண்ணைத்தோண்டித் குழாயை யுள்ளே செலுத்தல் வேண்டும். இதன் மூலமாக நாம் சிலவிஷயங்களை யறிந்து சொல்லலாம். இவ்வாறு தோண்டப்பட்டவற்றில், மணல், பருத்தாய்கல், களிமண், கருங்கல், தரிமுரப்பட்டலித உலோகங்கள் அகப்படுகின்றன. அன்னமும் பூமியின் ஐந்தாய் மயிக்குடும் வரைமும் இவ்விதமான உலோகங்கள் அகப்படுகின்றனவென்ற தெரியவருகிறது. பூமியின் உட்பாகத்தில் ஓர் வகையான செல்லிய பொ

ருள் 7000-மைல் தூரம் ஒரேவிதமாகப் பரந்திருப்பதாகவுந் தெரியவருகிறது. இந்தப்பூமியின் மேற்பரணியில் நாம் எல்லோரும் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் எந்தவிதமான பூமியின்பேரில்வசிக்கின்றோமோ அப்பூமியின் தன்மையும் குணங்களும் கம்முடைய தேகசொள்கையித்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. நிலத்தின் தன்மையை ஆராய்ந்தால் நல்லத்திவிடத்தே காணுகிற உலோகங்களும், பிராணியின்க்கங்களும், இவைகளின் கூழிவுகளும், படிவறுகல்களிருக்கின்றன. இவ்வண்ணம் பலவிதமாய்க் கலப்புடன் சம்பந்தப்பட்ட நிலத்திவிடத்து சில பாகங்களில் வாயுவும் நீரும் தோன்றும். இவ்விதம் நலந்த வாயுவாலும் நீராலும் உண்டாதும் கூகுத்துக்களைப்பற்றிச் கூறுவாம்.

சூரியனின் பிரகாசத்தினாலும், உஷ்ணத்தினாலும் மண்ணின் கீழிருக்கிற வாயு சலனமுற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாயு பனாது குளுகுளுக்களைப்பற்றிச்சுற்று அனோசிப்பாம். சூரியன் பூமிக்கு என்றும் ஒரேதூரத்தில் இல்லாமல் கொஞ்சகாலம் சற்றுகெருங்கியும் கொஞ்சகாலம் சற்று அகன்றும் உண்டாகிறது. ஜூலை மாதத்தில் பூமிக்குச் சமீபத்திலும் டிசம்பர் மாதத்தில் கொஞ்சம் தூரத்திலுமிருக்கிறது. அது செப்டம்பர்மாதத்தில் இருப்பதால் ராது கண்ணுக்கு கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. அது பூமிக்குச் சற்றுதூரமாக இருக்கிறகாலத்தில் 9,29,63,000 மையில் தூரத்திலும் சமீபத்தில் இருக்குங்காலத்தில் 8,98,97,000 மையில் தூரத்திலும் இருக்கிறது. அது சராசரி பூமிக்கு 9,14,30,000 மையில் தூரத்திலுள்ளது. அதன் ஒரு முனையினின்றும் மறுமுனைவரைக்கும் 8 மில்லியன் அளந்தால் அதன் அளவு சுமார் 8,52,900 மையில் நீளமுள்ளது. அதேமாதிரி பூமியையளந்தால் பூமியின் அளவு 79,265 மைல் நீளமுள்ளது. ஆகையால் சூரியனின் அளவானது பூமியின் அளவைப் பார்க்கிலும் 107 மடங்குக்குமேல் கொஞ்சம் அதிகம்.

சூரியனின் கிரணங்களிலுள்ள பொருள் களைப் பகுத்தறியின், பிராவாயு, காந்தம் முதலிய பல பொருள்களால் சூரியமண்டலம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சிலர் கருதுகிறார்கள். ஏராளமான வெளிச்சமும் உஷ்ணமும் சூரியமண்டலத்தி லிருந்து ஓடியது அதைச்சுற்றி எங்கும் சென்றுகொண்டேயிருக்கிறது. நமக்கு வாசஸ்தானமாகிய இந்தப்பூமி சூரியனிலுள் இருந்து கோடியில் ஒரு பங்குக்குச் சற்றுக் குறைவாக விருப்பதனாலும், அதற்கு அநேக காகவழி தூரத்திற்கப்பாவிருப்பதனாலும் சூரிய வெளிச்சமும் உஷ்ணமும் அவ்வளவு அதிகமாகவின்றி அன்றின் இருநாறு கோடியில் ஒருபங்கும் சற்றுக்குறைவாகவே பிரகாசம் மழுங்கி உஷ்ணங் குறைவுறுப்போகிறது. இவ்வாறு சூரியனின்வெளிச்சமும் உஷ்ணமும் குறைவுபடாது பூமிக்கு நேராகவருமாதின் பூமி தாங்கமாட்டாது. அதாவது பூமியிலிருக்கின்ற புல்பூண்டு பிராணியின்க்கங்களுடைய நாம் எல்லோரும் வாசஞ்செய்யமுடியாது. இந்த வெளிச்சத்திற்கும் உஷ்ணத்திற்கும் ஏற்றவண்ணமே இந்த உலகத்திலுள்ள படைப்புக்கள் ஸ்ராவும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லாமலும் சூரியனுக்குப் பூமி முதலிய கிரகங்களுக்குப் பிரகாசக்கவையும் வெப்பத்தையும் கொடுக்குத் திறமிருப்பது மன்றி, அன்றையெல்லாம் கிழவொட்டாமல் இருக்குமாறு செய்கிற அக்ஷண சக்தியுமுண்டு. ஒருசிறு இரும்புத் துண்டைக் காத்தத்திற்கு எதிரே டிடித்தால், அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் கமது கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடிய தடையொன்றும் இல்லாவிடிலும், அந்த இரும்புத்துண்டை காத்தம் எவ்வாறு இழுத்துக் கொள்ளுகிறதோ அவ்வாறே பூமியை இழுத்துக்கொள்ளுகிற காந்தக்கவர்ச்சி சூரியனுக்கு முண்டு. இரும்புத்துண்டு காத்தத்திற்குச் செல்லுகிறகவர்ச்சிக்குக் காந்தக்கவர்ச்சியென்றும், காந்த மில்லாவிடத்து அந்த இரும்புத்துண்டு பூமியை நோக்கிச் செல்லுகிற கவர்ச்சி

சிக்குடி இழுப்புக்கவர்ச்சியென்றும் பெயர்பெறும். வட தென் துருவங்களைப் பார்க்கிலும் பூமியின் நடுவில் இழுப்புக் கவர்ச்சி அதிகம். நாம் ஒருபொருளை நிறுத்துப் பார்த்தால் அதன் எடை பூமத்திலே அதிகமும், துருவங்களில் குறைந்தும், துருவங்களுக்கும் நிரட்சத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள இடங்களில் அவ்வவற்றின் அகூதம்சத்துக்குத் தக்கவாறு போதப்போகக் குறைவுற்றிருப்பதைப் பார்க்கலாம். லண்டன்மாதிரியில் ஒரு மணங்கு நிறைகெண்ட பொருள் ஒன்றை நிரட்சத்தோகையண்டை துலையில் நிறுத்திப்பார்த்தால் அதிகமாகவும் துருவங்களில் குறைந்துபோயிருக்கும். இழுப்புக்கவர்ச்சி நிலவாத இடமொன்றிருந்து அவன் அப்பொருளை நிறுத்திச் சீன் எடையும் இராத; பொருளும் அவ்வாதேதா னிருக்கும். ஒளியும் உஷ்ணமும் உயிர்வாழ்க்கைக்குக் காரணமென்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயமே. சூரியனிடத்தினின்றும் ஒளியும் உஷ்ணமும் வராவியில் பூமியிலுள்ளும் பிழைத்திதாது.

முன்கூறியபடி, மண்ணின்கீழ் இருக்கும் வாயு சலனப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபோல இவ்வித சலனம் மழையாலும் உண்டாகுகிறது. அஃது எவ்வாதேனின், மழைபெய்து தண்ணீர் அதிகமாய்ப் பூமிக்குள்சென்றுபூமியைஊறுசெய்தவுடன் முன் தங்கியிருந்த வாயு இருப்பதற்கு இடமில் நினைவாகவெளிப்படுகின்றது. நான் ஒரு பள்ளத்தை மண்ணினால் தூர்த்து அதன் மேலுள்ள ஆகாயத்தை யும் முன் அதன் மேலிருந்த ஆகாயத்தையும் சீர்தூக்கிப்பார்க்கின், பள்ளத்தைத் தூர்ப்பதற்கு முன் அங்கேசுத்தமீன ஆகாயமிருந்ததாகவும், தூர்த்தபிறகுசுத்தமில்லாதஆகாயம் இருப்பதாகவும் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். தரைகெட்டிப்படுகிறவரையில் அதில்பரிசுத்தமான ஆகாயம் இராது. தரைகெட்டிப்படுவதென்றால் அவ்விடத்தி னின்றும் காற்றுக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அகன்று போவதே.

மண்ணுடன்சம்பந்தப்பட்டு இருக்கும்ஜலம் ஈரம் என்றும் கசிவு என்றும் இரண்டு வேறுபாடுடையது. மண்ணினுடைய இடைவெளிகளில் கொஞ்சம் ஆகாயமும் கொஞ்சம் சலமும் கலந்திருந்தால் அது ஈரம் என்றும், மன்காற்றின்றி ஜலத்தில் நெருங்கி மிதக்கின் அது கசிவு என்றும் பொய் பெறுகின்றன.

நன்றாய்க் காய்த்த மண்ணின்மேல் வாசஞ் செய்வது எப்போதும் சம்பமுடைய தேகசெளக்கியத்தைக் காப்பாற்றும். சரத்தரைநிலைசெந்தால் அது நமது சவாகாசயத்தைக் கெடுத்து காசம் முதலிய கொடியவிபாதுகளுக்கு சம்மை உண்டாக்கிவிடும். சரத்தரையில் வசிப்பதனால் உண்டாகும் வியாதிகள்:— விஷபேதி, வயிற்றில் கட்டி, விஷகரம், கபரோகம் சிவெஷாரோகா, முறைச்சரப், சந்திவாதமேப் இன்னும் பலவிதமான நோய்கள். கசிவுள்ள இடத்தில் வசிக்கின் மேற்கூறிய வியாதிகளுடன் சித்தபேதி சின்னம்மைமுதலிய வியாதிகளும் உண்டாகின்றன.

அன்றியும், நாம்வசிக்கும் நிலம் மலைசார்ந்த இடமா, சமபூமிபான இடமா? மலைப்பக்கமாக நிருத்தால் உபரம்வடிவம் என்ன? சமபூமியா நிருத்தால் மேடாபள்ளமா? அதற்குத் தண்ணீர் பாயும் கால்வாய் என்ன, தண்ணீர்வடியும் கால்வாய் என்ன என்று நாம்முற்றும் ஆலோசித்துப் பார்த்தல்வேண்டும். ஏனெனின் இவைகளில் ஒவ்வொன்றும் சம்முடைய தேகசவுக்கியத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. மலையின் சிகரம் மக்கு வாகஸ்தானத்திற் குறித்தானது; தேகசெளக்கியத்தைக் கொடுப்பது. சமதரையிலே சுற்றுமேடான இடமும் நமக்குத் தேகசவுக்கியத்தைக் கொடுப்பது. ஈரமுள்ள இடம் இவைகளைப்போல சுறந்தது அல்ல. அதிலும்பலவிதவிகுசுங்குகளிருப்பின் இந்தமாதங்கள் காற்றோட்டத்தையுந் சூரியனின் உஷ்ணத்தையும் தகிப்பதனால் இந்த இடம் சிறிதும் சுறத்ததல். இந்த இடங்களில் நாம் வசிக்க நேரின் மரங்களை நன்றாய்க் கழித்து

சூரியன் உஷ்ணமும் காற்றும் நன்றாகப்படும் படிச் செய்தல் முக்கியம். மலைகளுகிலும் தன்னைச் சுற்றிலும் நான்கு பக்கங்களிலும் சுவர் போல் மலைகிருப்பின் இந்த இடம் நகுமநமது வாசஸ்தானத்திற்குப் பொருந்தியதல்ல. இங்கும் காற்றோட்டமிருக்காது. மலைகளிலுள்ள மரங்களின் இலைகளை முதலே பவைகள் கீழேயிழுந்து அமுக்கி தூக்க நதம் வீசும். காற்றின் சலனம் அங்கு இல்லாததனால் அது தேகசொள்குபத்திற்கு ஒவ்வாது; பலவிதக்கெடுதிகளைவிளைவிக்கின்றது. மலைபடிவாரத்திலுள்ள இடங்களும் பூமியின் மட்டத்திற்குக் கீழ்பாலுள்ள இடங்களும் இத்தன்மைத்தே. அல்லாமலும் நடுமனல் சூரியனின் உஷ்ணத்தை அதிகமாகக் கிரகித்தும் தன்மையுள்ளது. பொதுவாகக் கருமையான பொருள்களுக்கு சூரிய உஷ்ணம் அதிகமாக வரங்கும்குணமுண்டு இக்காரணம் பற்றியே வெப்பியல் காலங்களில் கருப்புத் துணி வாய்ந்த குடைபை நாம் வெளியில் பிடித்துக்கொண்டுபோனால் அது கிரகித்தல் நமக்கு அதிக சூடாகத் தோற்றுவதை நாம் இன்னும் பர்க்கலாம். ஆகையால் வெள்ளைத் துணிபோட்ட குடையே சிறந்தது. இதைப் போல நமதுவாசத்திற்கும் வெண்மனையுள்ள இடங்கள் சிறந்தன. கருமனையுள்ள இடங்களில் சூரிய உஷ்ணம் அதிகம் கிரகிப்பதனால் அவ்வளவு பொருத்தமுடையதன்று.

4. அ. இரத்தினம் பின்னே.

ॐ ॐ ॐ

SANKARA PRYAN.

சங்கரப்பிரியன்.

எங்கள் எஜமான் இன்று காலைத் தனது உத்தியானவனத்தின் எல்லையில் பசுவேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கையில், அவரதுகையிலுட்கார்த்திருத்தவேட்டையாடலி, ஜிவ்வென்றுமேலேகொண்டிருந்த மட்டப்புறவைத் தாக்கிக்கொண்டுபோயிற்று. அதன்பின் சென்றாம் பஜமான், நீ தந்திரை சொந்துகொண்டிருந்த ஆலமரத்தடியில் வந்து முரசுகைபோயிருந்த தங்களைப் பார்த்து, பரிதாபப்பட்டு உடனே

ஒரு பல்லக்கை வரவைத்து, அதில்தங்களைத் தூக்கிவைத்து இவ்விடம் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தார்." என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் நமது கோலாஹல செட்டியும் அவ்வறையில் வந்து, நமதுமேனோஞ்சனியின் எதிராகவுள்ள ஒரு சோபாவில் உட்காரப்பின் வரும் சம்பாஷணை நடந்தது.

கோலாஹல செட்டி:—அம்மணி, இப்பொழுது உடம்பு எப்படியிருக்கிறது. மற்றவைகள் பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம். தாங்கள் பட்டினியாயிருப்பதாய்க் காண்கிறது. ஏதாவது கொஞ்சம் ஆகாரம் பார்த்துக் கொள்கிறார்களா? என்னுட்கொண்டிருக்கொன்று சொல்லி, அனேக வகை கிற்றுண்டிகளும் பாலும் கொண்டு வந்து வைக்க ஏற்பாடு செய்ய, நமது மேனோஞ்சனியும் கொஞ்சம் பழமும் பாலும் அருந்தி களை ஆற்றுவளாய்ப் பின் வருமாறு கோலாஹல செட்டியைப் பார்த்துச் சொல்லலாயினான்.

மேனோஞ்சனி:—ஐயா! தாங்கள் எனக்குச் செய்த உபகாரத்திற்கு நான் என்னபதில் செய்யப்போகிறேன். தங்களுடைய பெயர் முதலிபனவைகளைச் சொல்லில் இரவுப்பகலுமாகத் தங்களுக்குச் சகலபாக்கியங்களையும், ஐக்கியங்களையும், சுகங்களையும் மேன்மேலும் விரித்தி செய்கிக்கும் படி உடவுடம்பிரசார்த்திப்பேன். தவிர என்னுட்காவன் இவ்வுழியில் எனக் காதல்கொஞ்சம் ஆகாரம்தேடிவருவதாக வந்தார். இன்னேரம், நான் படுத்தாங்கி ஆலமரத்தடி சேர்ந்து என்னைக்காணாமல் என்னமாய் தவிக்கிறேனோ தெரியாது. தங்கள் மனுவியான் யானையாவது அனுப்பி அவரைவருகித்து என்னுட்குடைய எங்கள் உருக்குப் போக உதவி செய்யின், நாங்கள் தங்களுக்கு எங்கள் வாழ்நாள் முழுதும் நன்றியறிவுள்ளவர்களாக இருப்போமென,

கோலாஹல செட்டி:—அம்மணி! விசாரப்படவேண்டாம். இப்பவே ஒரு ஆளை அனுப்பி, அவர் ஆலமரத்தடி வந்ததும் இவ்விடம்

அழைத்துக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்கிறேன். அங்கு அவரைக் காணவில்லை, ஏதாவது அடையாளம் கொள்ளல் இவ்வூரிலிருக்கும் பக்கத்தில் எவ்விடமிருந்தாலும் அழைத்துக்கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்கிறேன். அவர் வந்ததும் நானே, தங்கள் மனில் தங்குவிருவரையும் கொண்டுபோய் விட்டுவருகிறேன். ஆசைபடும் இல்லாத பக்கத்தில் தங்குதல் யார், எங்கிருந்து வருகிறீர்கள். தங்களைப் பார்த்தால் ஒரு ராஜகல்விக்கைபோலிருக்கிறதே. ஆலமரத்தடியில் மூர்ச்சித் திருக்கக் காரணமென்ன, தெரிவிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மனோரஞ்சனி:—நான் மத்திய மாகாணத்தின் அரசன், ராகராஜனது சிமந்த புத்திரி. எனது நாயகர் தஞ்சைமாதரின் அரசனது சிமந்த புத்திரர். எனது தகப்பனர் என்னைத் தனது சத்தரு அச்சிரமபுரத்தரசன் மகனதுஷ்டபுத்திக்குக் கலியரணம் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அக்கலியாணத்தினின்று தப்பித்துக்கொள்ளவும், எனது மாமனாது சைனியங்களைக் கொண்டுவந்து ஷ்டபுத்திக்கு நற்புத்திபோதிக்கவும், எண்ணாங்கொண்டு, நானும் எனது அன்பரும் எங்கள் ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டு வந்தோம். வழியில் களைப்பினால் நான் மூர்ச்சித்துப்போக என்னுடையவர்கள், ஆகாரம் தேடிக்கொண்டுவரவும், எனது புறங்கைகூறிற்றுப் பணமாக்கிக்கொண்டுவரவும் புறப்பட்டுப்போனார், இதுதான் எனது வீரத்தார்தம். மேற்சொன்ன அடையாளங்களினால் எனது கணவனைக்கண்டுபிடித்து எனதிடம் கொண்டுவந்துதேசுக்க ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். தயீர இவ்வளவு உபகாரங்களை எனக்குச்செய்த தங்களுடைய பேர்முதலியவைகளைத் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

கோலாஹஸெட்டி:—அம்மணி! நான்முன்ன சொன்னது போல், இவ்வூரிலிருக்கும் பக்கத்தில் உமது கணவரை உமதிடமிக்கொண்டு வந்து சொப்பெவர் செய்யும். என்

பேர் கோலாஹஸெட்டி. எனது தகப்பனர் எனக்கு யதேஷ்டமாய்ப் பெருவைத்து விட்டு தேச விசயமாகார். எனதுகொத்துக்களையும் பூண்டிதிருவினியன்று வரும் வரும்படிக்கையும் செலவழிக்க வழிதெரியாமல் தபிச்சிறேன். போனமாதம் எப்படியாவது ஒருவசதும் சூபாணய்செலவழிக்கவேண்டுமென்று பேர்தித்துக்கொண்டிருக்க சமசாரப் பத்திரிகையில், கோமூர் என்னும் ரொடில் ஸ்டெஷனருடல் இரண்டு ராடில் வண்டிகள் முட்டிக்கொண்டதாயும் அதில் அநேக ஜனங்கள் சேதமடைந்தாயும் போடப்பட்டிருந்ததைப்பார்த்தேன். பார்த்ததும்சரி! ஒருவசதும்செலவழியை வழிகிடைத்து சாவல்சண்டைபார்த்திருக்கிறேன். ஆட்டுக்கிடாச்சண்டை பார்த்திருக்கிறேன். ரயில் வண்டி. சண்டை பார்த்ததில்லை. இரத்தமடை அதைபும் பார்த்துவிடவேண்டியது என்று தீர்மானம் செய்து ரயில்ரஸ்தா போனவித்து ஒரேவேகமும், பலமுமும் இரண்டுரயில் வண்டிகள் செய்து ஒன்றைஒன்று முட்டவிட்டுப் பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியம். இரண்டு பெரிய மலைப்பாம்புகள் வாலினால் நின்றுகொண்டு, மார்போடு மார்பு சேர்த்துச்சுண்டைசெய்வதுபோல் விருந்தது. இவ்வளவுசொத்துக்கள் இருந்தும் என்மனதில் ஒரு குறைமாதிரி மிருக்கிறது. அதென்ன வென்றால், எனது சொத்துக்களை என்னுடன்கூடி அதுபரிக்க என்மனதிற்குசந்த ஒரு மனைவி இதுவரைபிறந்ததாநுதுதான். அப்பேர்ப்பட்ட ஒருபெணரத்தினத்தை இன்றைக்குத்தான் தெரிந்தெடுத்தேன். அவ்விருத்தினம் புதிதாகையால்கொஞ்சம் மங்கலாகவிருக்கிறது. திடீரென்று சாணையில் கடைசல் பிடித்தால் ஒருக்கால் உடைந்து போமோ வென்னும் பயத்தால், கொஞ்சம்கொஞ்சமாய், சாணையில் கொடுத்து, நாளாவட்டத்தில் பட்டைநீர்ந்து அணுநுணுகொள்ள எண்ணப் கொண்டிருக்கிறேன்.

மனோரஞ்சனி:—நனக்குள் இச்செட்டியின் வாயில் உமது, ஹிருதயத்தில் விஷம் என்

பது இவனது சொற்களால் விளங்குகிறது. வெகு கபடமாயும், தந்திரமாயும், தனது சொத்துக்களின் பெருமைபையும், என்மீதில் அவனுக்குள்ள இச்சையை, சாதாரண மாய்ப் பேசுபவன்போலப் பேசி வெளியிட்டுருக்கிறான். புதிதாய் கண்டெடுத்த ரத்தினம் நான்தான். மங்கலாபிருப்பது நான்எனதுபுருஷனைவிட்டுப் பிரிந்து மனோனியாகுலத்தோடிருப்பது. உடனே சாணையில் கொடுக்காதது திடீரென்று தனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிடாதது. நானா வட்டத்தில் என்னைத்தன தெண்ணத்திற்குச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளத் தீர்மானத்திருக்கிறான். வைரத்தை வைரம் வெட்டும். கபடத்தைக் கபடத்தால் வெல்ல வேண்டும். இப்பொழுது அவனது கெட்ட எண்ணத்தை நான் அறிந்து கொண்டதாகக் காட்டக்கூடாது. எனது நாதனை ஒருநாளும் மறக்கேன். ஆனால் இச்செட்டிப்பதரை ஏமாற்ற, அவர் பேரில் அன்பில்லாதவன்போல நடப்பேன். சமயம் வரத்ததும், இச்சண்டாவனது வீட்டினின்றும் தப்பித்துக்கொள்வேன். திண்ணம். செட்டியைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு இப்பேர்ப்பட்ட பிரபுவினது மார்பை ஆலங்கரிக்கப்படும்பாக்கியத்தை எந்த ரத்தினம் பெறப்போகிறதோ. தங்கள் இஷ்டம்பூரணமாகட்டும். (மனத்துள்: ஸ்ராமாய் வெள்ளிப் பழம்போல் வெடிக்கட்டும்)

கேகலாஹல் செட்டி:—ஆம்மணி, தங்கள் வீடுபோல் இவ்விட்டைப் பாளிக்கவேண்டும். எது வேண்டுமென்றாலும் சேடி களை ஆஜ்ஞாபிக்ககடந்தேறும். இவ்விட்டிற்கும்இன்னும் பற்ற எவ்விதத்துக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நீங்கள் எப்பொழுதும் ஈஜமானியாயிருக்க ஏற்பட்டால் எனது பாக்கியமே பாக்கியம்.

(செட்டி போகிறான்.)

மனோஞ்சனி:—சேடிகளே, எனக்கு நிக் கிரைவருநேறு. படுத்துத்தங்கள் ஒரு அறையக்காட்டுங்கள்.

சேடிகள்:—ஆம்மணி, எங்கள் எஜமான், இந்தபங்களாவைத்தங்களதாகப்பாவிக்கும்படிக்குஆக்சியாபித்தார்.இதோவலதுகைப்புறம் படுக்கை அறை யிருக்கீதி. போகலாம் எழுந்திருக்களென, மனோஞ்சனியும் எழுந்து போய்ப் பவளக்கால்களாலும் தந்தங்களாலும் செய்ப்பட்டுள்ள ஒரு கட்டி.லின்மேல், விரித கப்பட்டிருந்த ஐடர்வாத்தின் மெல்லிய இறகுகள் அடைக்கப்பட்டுள்ள மெத்தைபின் மேல் படுத்துக் கொஞ்சம் கண்ணமர்தான். கண்ணமர்த கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் திடீரென்று விழித்துக்கொண்டு தனக்குள் பின் வறுமாறு ஆலோசனை செய்யலாயினள். இப்பொழுது இரண்டுபேர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்ததாகவும் அதில் ஒருவனுடைய குரல் இவ்விட்டு எஜமான் கோலாஹல் செட்டியினது குரல்போலும் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த விஷயம் என்னையும் எனது நாதரையும் பற்றினதாயும் இருந்ததாகக் கவனிக்கேன். நான் சுமார் எவ்வளவுநேரம் தூங்கியிருக்கலாம். இப்பொழுது தூங்கிப்போய் இப்பேர்ப்பட்ட கனவை மறபடியும் கண்டு மணம் திடுக்கிட்டு எழுந்திருக்க இடம்கொடுக்கக்கூடாது. தூக்கத்தைத் தவிர்க்க இவ்வறையையும் நன்கு சோதித்துப்பார்ப்பேன். இப்பெரிய அறை நான்கு சிறுறைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு அறையில்தான் இப்பொழுது நான் இருப்பது. மற்ற அறைகளையும் உட்புகுந்து பார்ப்பேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒன்றிறபுக, அவ்விடத்தில் சலவைக்கங்களாலிழைத்த ஒரு ஸ்ராதத்தொட்டியும் சிங்கமுகம்மோன்ற குழாயின் வாயினின்றும் முத்துப்போல் தண்ணீர் கீழேவிழும் காட்சியும் சுற்றிலும் இருக்கும் மேடைகளின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரானத்துக்கு வேண்டிய வாலனைத்தவைங்களும் இன்னம் இதரவஸ்துக்களும் சுற்றிலுமுள்ள கொடிகளின்றிதோடப்பட்டிருக்கும்விஷயுயர்ந்த ஆம்கடளுமுகம் பார்க்க வைக்கப்பட்டிருக்கும்

கிலைத்தண்ணாடி கரும் காணப்பட்டன. அவ்
விடம் விட்டு இன்னமொருடி அறை புக அவ்
விடத்தில் வரிசையாய் வைக்கப்பட்டுள்ள
அநேக பெட்டிகளில் சிலதில் உயர்ந்தகல்நகை
களும், இன்னும் சிலதில் தங்கநகைகளும் மற்
றவைகளில் பொன், வெள்ளி செம்பு நாணயங்
களும் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கண்டான். இவை
களைப்பார்த்ததும் மனிதப்பதராகிய இச்செ
ட்டி இவ்விதப்பண்பெருமைநின் "தோற்றத்
தால் என் மனதைத்திருப்ப எண்ணிவவன்
போலும்? எனது ராதன் இந்நேரம் ஆலமரத்த
டி சேர்ந்து என்னைக்காணாமல் எப்படித்தந்தளி
கிறாரோ! இந்த செட்டி ஆளனுப்பி அவரைக்
கட்டிக்கொண்டு வருவதாகச் செய்தவாக்குத்
தந்தம் அனுவேனும் நம்பத்தக்கதல்ல. ஒருந்
தால் தனது ஆட்களைக்கொண்டு அவருக்கு
ஏதாகிலும் திங்கிழைத்திருந்தாலு மிருக்க
லாம். கூடிய சீக்கிரத்தில் இப்பாதகனது வீட்
டி நின்றும் அகல முயற்சிசெய்யவேண்டுமென
ன்றெண்ணிக்கொண்டு நான்காவதையிற்புக,
அவ்விடத்தில் சுவற்றுக்கப்பால் இரண்டுபேர்
கள் பேசிக்கொள்ளும் அடுத்த அதிகாரத்திற்
குறித்திருக்கும் சூம்பாஷ்ணையைக் கேள்வியுற்
றான்.

XVIII. செட்டியும் வேவுகனும்.

கோலாஹல செட்டி:—ஏன்டா குள்ள நான்
சொன்னபடி செய்துமுடித்தனையா?"

குள்ளன்:—அப்படியே செய்தேன். நான்
போய் ஆலமரத்துக்கு கொஞ்சதூரத்தில்
விறகு வெட்டிக்கொண்டிருப்பவன் போல் பா
சாங்கு செய்துக்கொண்டிருந்தேன். கொஞ்ச
நேரத்திற்கெல்லாம் பைத்தியக்காரன் போ
ன்ற ஒருவன் அவ்விடம் வந்து மரத்தடியின்
கீழ்விழுந்து புரண்டு புலம்பினான். நானும்
அவனை நெருங்கி தாங்கள் சொன்னபடி நீங்
கள் யானையா இவ்விடம் இப்படிப் புரண்டு
புலம்புவானேன் என்று வினவினேன். அவனும்
அப்பா நீ இவ்விடம் யாதாவதொரு பெண்

பிள்ளையைக் கண்டதுண்டோவென்று கிவவ,
நானும், தாங்கள் சொல்லியனுப்பியபடி "ஐயா
இப்பொழுது கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்
நான்குபேர்கள் தூகாநூடராய் வந்து இவ்
வாலமரத்தடியிருந்த ஒரு ஸ்திரியை பல்வந்த
மாய் குதிரைமேலேற்றிக் கொஞ்சதூரத்துக்
கப்பாலுள்ள காட்டைநோக்கிக்கொண்டு போ
கப்" பார்த்ததாகச் சொன்னேன். அவனும்
பித்தம் பிடித்தவன்போல் காட்டைநோக்கி
ஓடினான். இதற்குள் பூலியோ சிங்கமோ எதா
வதொன்று அவ்வாப்பிடுங்கித் தின்னிநுக்கும்.
தங்கனது எண்ணமும் நாளாவட்டத்தில் இனி
கை கூடுமென்பதில் யாதொரு சந்தேகமு
மில்லை.

இச்சம்பாஷ்ணையைக் கேட்டதும் எம் மனோ
ரஞ்சனியும் தொப்பென்று கீழே விழுந்து
மூர்ச்சையாயினான். செட்டியும் வேவுகனுக்கு
வெகுமதிகொடுத்தனுப்பிவிட்டு நீலேவ்வுசேர்
ந்தான்.

XIX. தப்பித்துக்கொள்ளல்.

மனோரஞ்சனி மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்த
பொழுது சுமார் ராத்திரி 10 - மணி யிருக்க
லாம். எழுந்து தான்முன் படுத்திருந்த கட்டி
லின்மீதுட்கார்ந்து பின்வருமாறு சிந்திக்கலா
யினன். பாதகன் செட்டி என்னமோசம்செய்
தான்! ஐயோ! என் நாதரே கவனியுள்பெற்ற
தமது தலையில் துஷ்ட மிருகங்களுக்கிரையாக
வேறுமென்று பிரமன் எழுதினனோ! நான்
எண்ணியிருந்த எண்ணமெல்லாம் வீணாயின
வே! என நன்றினைக்க தெய்வமொன்று நி
னைத்ததே. என் கதி இனி என்னமாகுமோ தெ
ரிகிலேன். இப்பாதகனது வீட்டில் அறைக்கன
மேலுமிருக்க சகலோன். இவ்விடமிருந்து தப்
பித்துக்கொண்டு எனதுகனாவன்சென்றதாகச்
சொன்னகாட்டிப்புக்குத் தூகாநுத்துஷ்டமிருக
ங்களுக்கு இரையாவேன். இப்பொழுதுகபட்டத்
தால் இவ்விடம்விட்டு நீங்க முயல்வேண்டும்.
ஆ! ஒரு உபாயம் இப்பொழுது என் மனதில்
உதித்திருக்கிறது. சேடிகளைக் கூட்டிக்கொ

ண்டு அல்பசங்கைக்குப் போகிறவன்போல் வெளியில் கொஞ்சதூரம் சென்று தப்பித் துக்கொள்ள வழிதேடுவேன் என்று சொல்லி பக்கத்திலிருந்த மணியையடிக்க நாதிகளிருவரும் ஒடிவந்து அம்மணி என்ன ஆகிறது என்று கேட்டார்கள்.

மனோஞ்சனியி:—“எனக்கு உடம்பு என்னமோபோலிருக்கிறது, கொஞ்சதூரம் வெளியே உலாத்தி விட்டு வருவோம் வாருங்கள்” என்று அவர்களுையும் ‘கூட்டிக்கொண்டு பேச்சுக் கொடுத்துக் கொண்டே வெகுதூரம் வந்து விட்டாள். சேடிகளும் பயந்து “அம்மணி நாம் வெகுதூரம்வந்து விட்டோம் திரும்புங்கள்: விடுபோய்ச் சேரலாம்” என மனோஞ்சனியும் இதோ வந்து விட்டேன். சற்றுப்பொறுங்கள்” என்றுசொல்லி அல்பசங்கைக்குப் போகிறவன்போல ஒரு மாதத்திழை மறைவாப்போய்ப் பக்கத்திலுள்ள கூட்டிற் புழுந்து ஒடிவிட்டாள்.

எம். என். தனேசய்யர்.

THE SOUTH INDIAN ASSOCIATION.

“PLATO'S REPUBLIC”

தென் இந்தியா சங்கம்.

“சமஷ்டியில் வியஷ்டி.”

“தென்னிந்தியா அஸஸோலியேஷன்” சங்கத்தின் நான்காவதுவருஷாந்தக் கூட்டம் மார்ச்சுமீ 27-28-ந்தேதிகளில் மைலாப்பூர் ப்ரமடல் ரோட்டிலுள்ள ரண்டே ஹாலில் கூடியது. முதல்நாள் கனம் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் அப்தர் ரஹிம் அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்துப்பிரசங்கம் செய்தார். பிறகு கிறிஸ் தியன் காலேஜ் ப்ரொபெஸ்ஸர் மிஸ்டர் எம். இ. கார்லிவர்கள் “ப்ளேடோ” என்னும் பூர்வீக தத்துவஞானியெழுதிய ‘ரிப்பனிக்’ என்னும் ‘சமஷ்டியில் வியஷ்டி’ பாவ போதனை கிரந்தத்தின் உட்கருத்தைப்பெய்தி

இக்காலத்துக்கமையப்பொருத்தி ஒரு வியாஸம் வாசித்தார். சமஷ்டி-வியஷ்டி பாவமிரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாதென்றும், சமஷ்டி (ஜனசமூக) கேஷமத்திற்காக, வியஷ்டிபாவபுருஷர் (பிரத்தியேக நபர்) தம் சுதந்திரங்களை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதும். இக்காலத்து இராஜதந்திரிகள் கொள்கை. ஆனால் இது கேவலம் இந்திரியங்கள் ‘வசப்பட்டுமுனும்’ பெத்தஜீவன்கள் வியஷ்த்திற் சொல்லப்பட்டது. மனிதர் உள்படி தன்னைத்தானடக்கியாண்டு தன்னையறிந்த தலைவரானால் அவர்கள் தாம் ஒவ்வொருவரும் பிரத்தியக்ருதிகளென்றும், அப்படியாக குரியனுக்கும் அதன் கிராணங்களுக்குமுள்ள அத்தைசம்பந்தமே பிரத்தியேக நபர்களான தங்களுக்கும் சமஷ்டியாம் ஜனசமூகத்திற்கும் பொருந்துமென்றும் அனுபவ பூர்த்தியாகவுணர்ந்து உணர்ந்தபடி நடப்பார்கள். அப்பொழுது சமஷ்டி வியஷ்டி பாவமிரண்டுக்குமுள்ள பேதபாவையற்றுப்போம். இந்தபேதபாவையற்றிப்போனால் எல்லாரும்சேர்ந்து குடியரசுகேலுத்தத்தடை யென்ன? இதைத்தான் ப்ளேடோ (Plato) தாமஸ் (Republic) ரிப்பனிக்என்னும்தத்துவஞானி நன்றாக லுபந்திரிபற எடுத்துக்காட்டி ஸ்தாபித்திருக்கிறார்.

ஒரு தேசப்பொதுவுக்கு இந்த வுண்மையை யனுஷ்டித்து வந்தால், அத்தேசத்திலுள்ள ஜனங்களின் பொது கேஷமத்தைப் பாராட்டும் அரசு குடியரசாகவேயிருக்கும். இந்த வுண்மையை சேதஞ்சேதனமான ஜீவன்களுக்கெல்லாம் பொருந்த அனுஷ்டித்தால், அப்பொழுது ஜீவேசுவரபேதம் என்பது அற்றுப்போம்: எல்லாரும் ஜீவன் முத்தர்களாய் விடுவார்கள். ஜீவன்முத்தர்கள் நிறைந்த தேசம் எப்பொழுதும் குடியரசாகவேயிருக்கும். இதுதான் ஜீவன்முத்திஸ்வபாவம். மனித சுதந்திரம் பூரணமாய் ஸ்தாபிக்கப்படின் அவன் ஒவ்வொரு விதத்திலும் ஸ்வயேச்சையாய் நடக்கச் சுதந்திரமுள்ளவனாக விருப்

பான். அப்பேர்ப்பட்டவனுடைப “ஸ்வயே ச்சை” இக்காலத்து இராஜதந்திரவாய்ப் பேச்சுப் பேச்சுநிறுவர்கள் ஸ்வயேச்சையைப் போல் ஊரார்தலைபில் கல்லைப்போட்டு விட்டுத் தான் வாழுவெண்டுமென்றும், ஏழைகளை யேமாற்றித் தான் பிழைக்கவேண்டு மென்றும் இல்லாமல், “இச்சாசக்தி உமாருமாறி” யென்ற சிவஞத்திரப்படி ஈசுவரசங்கல்ப மெனுவோ அதுவே தமதுசங்கல்பமுமா மென்று ஈசுவர சங்கல்பத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து அகற்றத் தாமாதக் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். இப்பொழுது ஜெயிலுக்கும் தண்டனைக்கும், ஜடலிக்கும் மாற்றத்திரேட்டு க்கும்பயந்து நடப்பவர்கள் அப்பொழுது தர் மாநர்மத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு, கர்மாகம் மென்கிற கர்ம பெர்த்தத்துக்கு அஞ்சி நடப் பார்கள். அயலாளை ஒறுத்தால் தனக்கு ஆப த்து நேரிடுமென்று ஸ்வகாரிய துரந்தராயி ருந்து நடப்பவர்கள், அயலான் உண்மையில் தனக்கு அந்நியமாயினி இருவர் உள்ள த்துமுள்ளி ஆகமா ஒன்றாகவிறப்பதால் அயலானை அயலானென்று நினைக்கும்பேத பாவனை தனக்கு பெர்த்தத்தைக்கொடுத்து எண்காண் உடம்புக்குள் தன் அகண்ட மான அறிவைக் கட்டி யடக்கிவிடுமென்று அஞ்சி, உண்மையான சுதந்திரத்தை நாடி தன்னைப்போல் பிறனை நினைத்தலை தன் அறி வுக்கழகென்று அன்புபுழிப்பட்டு நடப்பா ர்கள். இப்படி நடத்தலில் அசாத்தியம் ஒன்று மில்லை. சனாப்பன்விட்டுக்கொழி தானே வில க்கிட்டுக் கொண்டுவேபோல், சங்கல்பாகா ழிவன் தானே பெர்த்தத்தை யுள்ளிப்பண்ணிக் கொண்டு அதன்விலையில் சிக்கி அவதிகப்படுகி ழுன். இந்த அவதியினின்றும் தீங்கும்பிதம் என்னவுண்டோ அதுவே மோஷவழி. ஸ்வ சுந்தரத்துக்கு இன்றியமையாதது அதுவே. இந்த மேலான பரதத்துவம், அமெரிக்காவில் அனேகரால் உணர்ந்து கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அந்தையுணர்ந்தொழுகும்

சக்திபவர்களுக்குப் பூர்வமம்ஸ்கார நோஷத் தினால் எளிதில் அமைவதாயில்லை. இந்தியர் கள் இதுவிஷயத்தில் உண்மையை யுணர்ந் தொழுக பூர்வ மம்ஸ்கார விசேஷத்தினால் அதிகமான சாதக சாதனங்கள் வாய்த்தவர்க ளாகவிரும்புகிறார்கள். இந்த சாதகசாதனங்க ளை யனுஷ்டித்து அவர்கள் ஒழுக்கினால் தாங்க ளும் மேன்மையடைந்து ஸ்வதந்திரபுருஷர்க ளாவதோடு தங்கள் தேசத்துக்குமேன்மையும் அதனால் இதரேஷுத் தார்களுக்கு வழிகாட்டி களாயிருக்கும் உத்தமவாழ்வும் கிடைத்தியும் பெற்றுவிவாங்குவார்கள். இல்லாவிடில் தூங்கி வழிந்துகொண்டிருக்கவேண்டியதுதான். வா ள்சாமாநேஹசரமார்ப் பேசியிட்டு காரியத்தில் வழுவழுவென்றிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. “கல்விஷயக்கல் : சுதந்திரத்தில்” என்ற முறு வரைபயனுசரித்து மனசு, வாக்கு, ஒழுக்கம் அல்லது நடத்தை மூன்றும் ஏகமாய்ப் பொ ருந்த நடத்தவேண்டும். அப்படி நடத்துவந் தால், அவர்கள், “மனஸ்யேக வசஸ்யேக, நம்மண்யேகமஹாத்மனம்” என்றும் மூத்தோர்சொல் வாக்கியப்படி ம ஹாத்மாக்களாகப் பெருமைபெற்று உலகூய்ய வும் வழிகாட்டிப் பெருவாழ்வு வாழ்வார்கள். அப்படிக்கில்லாது பணமே பெரிதென்று பொய்யும் பித்தலாட்டமும் புனைகருட் டும் கற்று பொய்வாதம்செப்து பணஞ்சமக் கும் கழுதைகளாகவே யிருப்பார்களாயின், மன மொழி மெய்களும் ஒன்றுக்கென்று பொருந்தாது வேறுபட்டிருக்கும் இந்த து ராத்மாக்கள் தாங்களுங்கெட்டு தங்களைச் சேர்ந்தாயையும் கெடுத்து ஊரையும் பேரையு ம் ஒருங்கக்கெடுத்து உத்தமமான தம் ஸ்வ ஜாதிப் தர்மத்தை இழந்து ஜாதமதப் பிரஷ் டர்களாகி குலத்தைக் கெடுத்தது கோடரிக் காம்பு என்றதுபோல் தம்ஜாதியைக்கெடுத்த ஜடமுனிகளாய் மரமட்டைகளில் தொந்திப் பிழைத்துவிடத்தஜன்மம் பாழாய் பழிபாவத் துக்களாய் பூதப்பிரதே தபைசா உலகங்க ளில் வாழ்த்துழலவேண்டியவர்களாயிருப்பார்

கள். இந்த இரண்டுவழியில் எந்தவழியை அனுசரிப்பதென்பதை ஒவ்வொருவரும் தமக்குள் தாமே பரியாலோசித்துத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஊருக்கு ஒப்புக்கு நடந்து கொள்ளவேண்டிய காரியமல்ல இது. உயிருக்கு உடல் எப்படியோ அப்படிப்போல ஒரு ஜாதிக் குத்தேசம் கேஷத்திரம்; ஒரு ஜாதிக் குத்தேசம் எப்படியோ அப்படி உண்மையான மனிதனுக்கு உலகம் கேஷத்திரம்; உண்மையான மனிதனுக்கு உலகம் எப்படியோ அப்படிப்போல உண்மையான ஆத்மனுக்கு (ஆத்மச்சந்தான முதிர்ந்தபுருஷனுக்கு) விராட் ரூபியான பகவான் கேஷத்திரம், இந்த விராட் ரூபியின் உயிர்தான் கேதனுசேதனமான எல்லா ஜகத்திலுள்ள கல்மன் புல்பூண்டு பிராணிகளின் உயிர் களும். அப்படிப்பட்ட விராட் ரூபியின் வாக்கே “பொதுஜனவாக்கு” என்று சொல்லும் தெய்வீகவாக்குக்குச் சமானமானவாக்கு. இந்த வாக்கின் மஹத்துவத்தை நிஷி வம்சத்திற் பிறந்த நாம் அறிந்துகொண்டு நடக்கக் கூடியதுபோல் பிறர்க்கு அது அவ்வளவு எளிதாகவிராது. ஆகையால் “விராட் உபாசனைக்கு” சமானமான (Public life) பொதுஜன கேஷமத்துக்குழைக்கும் உத்தமவாழ்வை, கேவலம் ஸ்வகாரியத்துக்குச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு ஸ்வாமி காரியத்தைவழுவழுவென்று விட்டுவிடுகிறவர்களைப்போல் கொடிய துராத்மகிராகுகிறோம். இல்லையென்பது நினைவாம். இதை நாம் உணர்ந்தொழுகவேண்டும்.

மிஸ்டர் கார்லிக்குப்பின்பு, ஒருவர் இந்தியாவில் விலைவாசியுடையிருப்பதைப்பற்றியும், டாக்டர் டி. எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஜனசமூகத்துக்குழைத்தலும் என்பதைப்பற்றியும் வியாசமெழுதி வாசித்தார்கள். இஃதோடி முதல் நாள் கூட்டம் முடிவுக்குவந்தது.

மறுநாள் கூடிய கூட்டத்தில் காலையில் டாக்டர்ஷாடர் என்பவர் இந்தியா முழுமைக்குப் பொதுவானபாஷையொன்று வேண்டியதைக்குறித்து ஒருவியாசம்வாசித்தார். அதில்

ஸம்ஸ்கிருதத்தை இலகுவாக்கி உபயோகிக்கலாமென்று சொன்னார். சாயந்திரம் டாக்டர் டி. எம். நாயர் இந்தியாவிலுள்ள ஏழைகளை காப்பாற்றவேண்டியதின் அவசியத்தைப்பற்றி ஒருவியாசம் வாசித்தார்.

CURRENT TOPICS AND NOTES.

காலவிசேஷங்களும் குறிப்புகளும்.

PLAGUE PREVENTION.

பெருவாரிக் காய்ச்சலைத் தடுப்பதேப்படி?

இந்தியாவில் உண்டாகும் கொள்ளை நோய்களில் ஜனங்களை அபரிமிதமாப் கொள்ளைகொள்ளும் நோய்கள் மூன்று. அவை: (1) வார்த்திபெதி அல்லது ‘கலரா’ (2) அம்மைநோய், (3) பெருவாரிக்காய்ச்சல் என்று சொல்லும் ‘ப்ளேக்’. இவைகளில் ‘ப்ளேக்’ என்னும் பெருவாரிக்காய்ச்சலின் கொடுமை இந்தியாவில் இப்பொழுது அதிகமாக யிருந்துவருகிறது. இந்த நோயைத்தடுக்க வழியென்ன? இது யுரவாது தடுக்க மார்க்கமென்ன? இதைப்பற்றி பெங்களூர் ஆனடெரி ஸ்ப் அலிஸ்டென்ட் ஸர்ஜியன் ஸ்ரீ பி. எஸ். இராமச்சந்திரஜயர் அவர்கள், மைலாப்பூர் ரன் டேஹாலில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். தென்னிந்தியா அவ்ஸோஸியேஷன் சங்கத்தார் வேண்டுகோளின்பேரில் ஸர்ஜியன் ஜெனடல் பி. எச். பென்ஸன் அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றிருந்தார்.

ஸ்ரீ இராமச்சந்திர ஜயர் ‘ப்ளேக் கமிஷன்’ மெம்பராய், பம்பாயில் ‘பாரெல்’ என்னுமிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் ஹாஸ்பிதாரிகை சாலையில் பழகிப் ப்ளேக்மூலம் இன்னதென்று அறியச் சிறிதுகாலம் உழைத்துவந்தார். அவர் சொன்னதிலிருந்து ‘ப்ளேக்’வியாதி மனுஷனைப் பற்றின தல்லவேன்றும், ஆனால், எலியைப்பற்றிய அவ்வியாதி, எக்கன் மூலம் மாய் மனுஷனைப் பாதிக்கிறதென்றும் தெரியவந்தது. ப்ளேக்வியாதிபரவுவதற்கு மூன்றுவழியுண்டு என்று சொல்லலாம். (1) பூமியிலிருந்து புகழிமூலமாகப்பரவலாம், (2) மனிதன் உட்கொள்ளும் ஆகாராதிமூலமாகப்பரவலாம். (3) ஒரு மனிதனிடமிருந்துமற்

றொருவனுக்குத் தொத்திப்பரவலாம். இந்த மூன்று விதத்திலும் ப்ளேக் வியாதி பரவுவதாக எண்ணக் காரணமில்லையென்று காட்டினார்.

(1) பூமியிலிருந்து புழுதிமூலமாகப்பரவ, அந்த வியாதியின் ஜீவஅணு (Microbe) மண்ணில் புழுதியில் வசிப்பதில்லையென்று பரீகரித்தறிக்கிறார்கள்.

(2) ஆகாரத்தின் மூலமாகவும் அது பரவுவதில்லை. என்னென்றால், உணவும் பொருள்களின் மூலமாகத் தொத்திப்பரவும் குணம் அந்த ஜீவஅணுவுக்கில்லை.

(3) மனிதனுக்கு மனிதன் தொத்திப்பரவலாமோ வென்று பார்த்தால், அதுவும் காலநீரம் கதையாகத் தான் சொல்லவேண்டும். என்னென்றால், 'ப்ளேக் மைக் ரோப்' மனிதன் தேஹத்திலிருந்து தொத்திப்பரவும் குணமுள்ளதாகவுமில்லை.

பின்னை எப்படித்தான் இந்த வியாதிபரவி ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களைக் கொள்ளைகொள்கிறதென்று ஊன்றி விசாரிக்கும்மையில், இது மனிதனைப்பற்றி மனிதனிலுதித்துப் பரவும் வியாதியல்லவென்று தெரிகிறது. ஆனால் இதன் ஸ்வபாவம்தான் என்ன வெனில்: 'ப்ளேக்' முக்கியமாக விலையப்பற்றி எலியின் தேஹத்திலுதிக்கும் ஒரு வியாதி. இந்தவியாதி எலியினிடத்தே முதலில் உண்டாகிறது. எலியினிடத்திலுண்டானது சக்கள் எலியின்பேரிலும் மொய்த்து மனிதன்பேரிலும், அவன் உண்டுடுத்துப்பழும் துணிமணிகளின்பேரிலுமொய்ப்பதால், அந்த வியாதிவீத்து சக்கள் மூலமாகப்பரவுகிறது. 'ப்ளேக்' என்னும் பெருவாரிக்காய்ச்சலின் ஜீவஅணுக்கள்சக்களின் மூலமாகப் பரவுந்தன்மை வாய்ந்ததாயிருக்கிறது. அம்மைகுத்துகிறவன், சூதையைசுத்தி, அம்மைப்பாலை இரத்தத்தில் கலக்கிறப்போல், சக்கள், ப்ளேக்வியாதி கொண்ட எலிகளின்மேல் மொய்த்து அதன் சத்தைக்கிரகித்து மனிதன்மேல் மொய்த்து அதன் துதிக்கைபோன்ற கைகளின் நுகரியிலுள்ள கூமைவாய்ந்த நுனிகளால், மனிதன் சூதையைசுத்தி ரத்தத்தில் கலக்கச் செய்கிறது. ஆகையால் ப்ளேக்வியாதிதொலைய, எலிகளைத் தொலைக்கவேண்டும். ஏனெனில் அந்தக் கொள்ளைகோய்க்கு மூலவாதானமாயிருப்பது எலிகளே. எலிகள் இருந்தால் அவைக்கு ஸ்வபாவமான அந்தவியாதி அவைகளைப் பிடிக்கும்தான். எலிகள் மனிதன் வீட்டிலிருப்பதாலும், சக்கள் எல்லாவற்றிலும் மொய்க்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாக விருப்பதாலும், இந்த வியாதி சக்களின் மூலமாகப் பரவியரு

கதற்குத் தடையில்லை. சுத்தமான இடத்தில் சக்கள் அதிகமாக இருப்பதில்லை. அழுக்கு கசுமால் உள்ள இடங்களில் சக்கள் அதிகமாய் மொய்க்கும். ஆகையால் சக்களைப்போக்க வீடுவாசல்களையும் சாக்கடைகளையும் சுத்தமாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் சேதிகளில் சுத்தமாய் வசிப்பவர்களைன்று பேர்பெற்ற பிரம்மணர்களும் ஊழலாயிருக்கிறார்கள். சமைக்கிற இடத்தைமட்டும் மெழுகிவிட்டு, கொல்லை, முற்றம், சாக்கடை முதலான இடங்களை அழுக்கு நிறைய வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அழுக்கு இருப்பதற்கு அடையாளம் சக்கள் அவர்கள் வீட்டில் நிறைய இருப்பதே. அன்றி வீடுகள் எலிகள் வாசத்துக்கு வசதியாக விருக்கிறது. எலிகளுக்கு இத்தேசத்தார் வீடுகளில் ஆகாரம் பூர்த்தியாகக்கிடைப்பதாயிருப்பதால் அவை, ஒன்று, பத்து, தூறு, ஆயிரமாகப் பல கிப்பெருகின்றன. இதற்கு வீமோசனமாகப் பூனைகளை வளர்க்கவேண்டுமென்றும் பூனைச்சத்தை யேற்படுத்தி என்றாக எலிபிடிக்கும் பூனைகளுக்கு வெகுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்றும் பூரி இராமச்சந்திரயார் சொன்னார். அதற்கு ஸர்ஜியன் ஜெனரல் பென்னன் என்றாகப்பதில் சொன்னார். பூனையை வளர்த்துவந்தால், வளர்க்கும்பூனைக்கு வயிற்றுநிறைய ஆகாரம் கிடைப்பதாயிருப்பதால் அது எலிபிடிக்க முயலுவதில்லை. வீட்டில் பழரும் பூனைக்கு எலிபிடிப்பதைவிட, சமையலுள்ளியிலிருக்கும் பாலை வீட்டுக்காரியை ஏமாற்றித்திருப்பது இவருவாயிருக்கிறது. இந்தப் பரிகாரம் செய்து பார்த்தால், வளர்க்கும் பூனை சாப்பாட்டு நேரமறித்து எதிரேவைத்துக்காந்து கொண்டு வெகு செல்வமாய்க் கொஞ்சுவதுபோல் மியூ, மியூ வென்று கத்தி 'என் பங்கு எனக்கில்லையா!' என்று கேட்பதுபோல சுத்தம் போட்டு இங்கு முன்பால் உட்கார்ந்துகொண்டு பூனைத்தப்பம் செய்கிறது. அதைக் கவனிக்காதுவிட்டால், எழுத்து சுற்றிக்கொண்டுவந்து வாலுத்துக் கிக்கொண்டும் முதுகை வளைத்துக்கொண்டும் மேலே விழுந்து அதன் மிருதுவான சரீரத்தால் எஜமானைத் தேய்க்கிறது. அதன் ஜாலத்துக்குவந்து கிறிது ஆகாரம் கொடுத்தால் தின்றதுவிட்டுத் துங்கப்போய் விடுகிறது. ஆகையால் வளர்க்கும்பூனை எலிபிடிப்பது, உலகப்பற்றுள்ளார் ஸ்வாமிகாரியம் பார்ப்பது போல் "வழுவழா"த்தான். ஆகையால் தேஹ சுத்தம் வீடுவாசல் சுத்தத்தால் எலிக்கும் சக்களுக்கு மீட்டிக்கொடுக்காமலிருந்து மனோகந்தத்தால், தப்பித்தவறி அந்த வியாதியின் ஜீவஅணுபற்றினால்

அநுநம்மைப் பாதிக்காதபடி திட்காத்திரும் பெறுவதே ப்ளேக் பரவாமலிருக்கப் பரமசாதகமானவழி. மனோசுத்தியில்லாவிட்டால் மற்றதெல்லாம் முற்றும் பலிக்காது.

இந்தியா கேள்ள்ஸிலீப்பீல், லார்ட்ஸ் சபையில் பாலாய் விட்டது. சென்னை, பம்பாயைத் தவிர மற்ற இராஜதானிகளுக்கு என்ஸிக்ளிடில் கேள்ள்ஸில் கொடுப்பதற்கான முன்றாவது பிரிவை லார்ட்ஸ் சபையார் அந்த மசோதாவின்னிறும் நீக்கிவிட்டார்கள். அதைப்பற்றி இந்தியாவெங்கும் பொதுக்கட்டடங்களுடி அந்தப்பிரிவில் கண்டலிஷ்பம் மசோதா விவரிக்கவேண்டுமென்றும், அதைநீக்கினது தப்பென்று ஆசுபேபித்தும் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பிவருகிறார்கள். அந்தமாதிரி சபையொன்று சென்னையிலும் கூடியது. சீமையிலுள்ள கவர்ன்மெண்டாருக்கு லார்ட்ஸ் சபையில் அவர்கள் கனிபலம் அதிகமாயில்லை, ஆதலால் காமன்ஸ்சபையில் அந்தமசோதா ஆலோசனைக்குவரும்பொழுது மூன்றாவது பிரிவை மறுபடியும் சேர்த்துவிடுவார்கள். சேர்த்து பாள்செய்து விட்டால் அந்தமசோதா மறுபடியும் லார்ட்ஸ் சபையார் சம்மதத்திற்குப்போகும் அப்பொழுது அவர்கள் சம்மதிக்காவிட்டால், இருசபையாருக்குமுள்ள இந்த வித்தியாசத்தினால் வில்லங்கம்தேரிகும், அப்பொழுது மசோதா தடைபட்டு நிற்கவேண்டும்.

அடுத்த ஏப்பிரல் 17ல் இராஜப்பிரதிநிதிசபையில் சட்ட நிருபணமக்திரியாகவிற்கும் ஸர் எர்ல் ரிச்சர்ட்ஸ் அவர்களுடைய 5-வருஷசியமணம் முடிவெடுபது அவர் சீமைக்குப்போகிறார். அவருடைய கந்தானத்தில் இப்பொழுது ஊங்காந்தில் அட் லொகேட் ஜெனரலாயிருக்கும் மிஸ்டர் எஸ். பி. வில்லிங்டான் என்னும் பிரதாபபரிஸ்டர், சட்டநிருபணமக்திரியாக சியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்தியா மக்திரியின் சிபார்சின் பேரில் மாகிழமைதங்கிப் சந்தரவர்த்தியவர்கள் இவரை அவ்வேலைக்கு நியமித்துவிட்டார். இவர் வங்காளதேச சந்தேசியாதலால், லார்ட்மார்ஸியின் வாக்கு இவர் நியமனத்தால் நிறைவேற்றினதாகும். இவர் ஒரு பெரியஜமீன். ஒரு பெரியஜமீன்தார்வம்சத்திலுதித்தவர். இவருக்குமாகம் ஒன்றுக்கு 30 அல்லது 40 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உண்டாம். சட்டநிருபண மக்திரியின் சம்பளம் மாகம் 1-க்கு ரூபாயிரத்துச்சொச்சம் தான்.

திருமயிலை மஹோற்சவம்.

5-ம் நிருவீழா, வ்ருஷபவாறான சேர்வைச்சிறப்பு.

திருமயிலை கபாலீசுவரர் கோயிலில் பங்குனி உற்சவம் வெகு விமரிசையாக நடந்து வருகிறது. இவ்வுற்சவத்தின் ஐந்தாம் திருவிழாவாகிய ரிஷபவாறான சேர்வை மார்ச்சம் 31ல் புத்தனிழமை யிரவு வெகு நன்றாக விரும்புது. அப்பொழுது கண்டகாட்சிகளை நினைக்கில் நாயிருப்பதுபூலோகம்தானோ அல்லது ஓகலாசமோவென்று இன்னமும் சந்தேகம் தோன்றுகிறது. இந்தத் திருவிழாக்கள் ஜகம விதிப்படி மஹான்கள் யோகசமாதியில் அனுபவித்த ஸ்வானுபவ யோகமாம் தத்துவஞான தரிசனத்தை ஜீவகோடிகள் உய்வென்று, எல்லாருக்கும் விளக்க இத்திருவிழாக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சனிக்கிழமைநினைம் காலமே கொடியேற்ற சடங்கு வெகு நன்றாயிருந்தது. அது குண்டலியிலிருந்து “சுத்த சர்வலியாபக பிரம்மஜ்ஞான அறிவாகாசமயமாய்” சிவலிங்கரூப கபாலீசுவரர் சந்திர ரூரியாக்கினியென்னும் இடை பிங்களை கூடாமனை தாடிக்கூருடேசென்று கபாலமத்தியமாய் பிரம்மரத்திரத்திலேறி நிற்கும் அவஸ்தையில் தத்பராத்தம ஸ்தானமாம் மஸ்தகமத்தியாஸ்த்தியம் வரையிலேறி அங்கே அறிவுமமாய் நிப்பதைத் தெரிவிப்பதாயிருந்தது.

“சுத்த சர்வலியாயக பிரம்மஜ்ஞான அறிவாகாசமயமாய்” விளங்கும் கபாலீசுவரர் தாம் “அறிவாகாசமயமாத்தியமாய் நின்று” “சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்” என்றபடி, எல்லாம் தம் சக்தியாம் அறிவுமயமேயன்றி வேறல்லவென்று போதிப்பான் திருவிழா நடத்துகிறார். இப்போதனை பலிக்குமாறு, இக்காலத்தில் “மாஜிசுவான்டர்ன்” ஜாவக்கண்ணாடி முதலிய சாதனங்களைக்கொண்டு பாமராஜன்களுக்கு அறிவுப்பெறுவதுபோல, பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய ஆகமவிதிப்படி தந்திரமாய் தத்துவபோதம்செய்து வருகிறார். தினம் யாகசாலையில் ஹோமாக்னி குண்டத்தில் (சுத்தசர்வ லியாபக பிரம்மஜ்ஞான அறிவாகாசமயத்தின் அறிஞரியாய்) சுத்த முத்த நித்தியாக்கினி வளர்ந்துவர, ஸ்வாமி தன்னேத்தானே யஜ்ஞம் செய்து தானே இப்பிரபஞ்சமெல்லா மாக யாகத்திலிருந்து பன்னமாய் விளங்குகிறு ரென்பதை நன்றாக விளக்குகிறார். இந்தக்கருத்தின்படி சுவாமியானவாய் முதல்கான் யாகாக்கினியிலிருந்து திரு பிரணவ ஸ்வரூபியாய் (எல்லாஉயிரும் தானாய்) விளங்குவதைக்குறிக்க பச்சைநிறத்தை உபாதி யாகக்கொண்டு, எப்பொழுதும் பச்சைநிறத்த புண்ணை மாரீழலில் திருக்கோலவகொண்டு எழுந்தருளி பக்த

கோடிசுக்குச் சேர்வை சாதித்தருளினார். இது ஸர்
வழங்குகிறதும் உயிர்க்குயிராய் வசிப்பவர் தாமே
யென்று காட்டியதுபோலும். “ஆங்காரி யென்பார்
அவனொரு பெண்பிள்ளை, நீங்காத பச்சை நிறத்தை
யுடையவள், ஆங்காரியாகிய ஜவகாபப்பற்றிட்டு,
நீங்காத்துள்ளே யினிதிருந்தானே” என்பது இங்
கே தியாவாக்கித்தக்க நிருமந்திரோபதேசமாம்.

இரண்டாமாள் ஸ்வாமி சுந்திரப்பிரபாயல் எழுந்
தருள, அம்மன் பரவரவாக்காம் கிரிவாறனாத்திலும்,
சுப்பிரமணியர் பிரத்தியகாத்தமும் ஹம்ஸவாகனத்
திலும் எழுந்தருளி சேர்வை சாதித்தார்கள். பகவான்
“சுந்திரபிம்பம்” போல் தேஜோமயமாய் “விளங்கிய
ஜோதி மத்தியில் “ஜோதிர்அந்தர்க்கதம்மன்” என்ற
சுருதிவாக்குப்படி “திருநகர் சிருஷ்டிப்பதிவிலுள்ள
கரம் கிருத்” என்றுள்ளவாறு ஜகந்நாதரூபுவிளங்க,
அம்பாள் சிருஷ்டிசைதன்னியமாய் பரவரவாக்கா
கவும், சுப்பிரமணியர், ஹம்ஸனும் சுந்தராத்ம ஐதவும்
விளங்கலுமறார்.

பகலுண்டானால் இருளும் அதைத் தொடர்ந்தே
வரும்; உயிருண்டானால் உடலும் அதைத்தொடர்
ந்தேவரும். அதுபோலவே அடுத்தாள் தான் உயிரே
யன்றி உடலும் தானேயென்று காட்டுவான். ஸ்வாமி
குண்டோதரன் மீதிலும், அர்ப்பான் குண்டோதரியிதி
லும், சுப்பிரமணியம் பத்மகாசனம்தும் ஆரோகணி
த்து சேர்வை தந்தருளினார்கள். வாறையெல்லாம்
உபாதிவக்ஷணங்களாம். ஆதம்மன் ஜீவானுதி, உடல்பெ
றவும் இராகத்துவேஷாதி. அவஸ்தாத்தக்கனாகிறான்.
சுந்திரன், கிரி, ஹம்ஸன் இவை இந்திரியாத்தக்க
த்தை விளக்கும் இந்திரியாத்தக்க உபாதிகளாம்.

நான்காமாள், ஸ்வாமி ஆமையின்பேரி லுள்ளவார்
ப்பவாகனத்தில் ஆரோகணிக்க, அம்பாள் காமதேனு
வாகனத்திலும், சுப்பிரமணியர் ஆட்டுக்கடா வாற
னத்திலும் ஆரோகணித்தருளினார்கள். இது சுதூர்
ந்தக்காலத்தமகமாய் மனஸ் புத்தி சித்தம் அகங்கா
ராதிகளோடு கூடியஜீவனைக்குறிக்கிறது. ஆமை
இந்திரியாத்தக்கத்திற்கு அறிஷ்டானம், அதன் பேரி
லுள்ள ஏழுதலை ஸர்ப்பம் சப்தலோக மயமாக விளங்
கும் லோக யாத்திராவக்ஷண சுதூரத்தக் கணனத்திற்கு
அறிகுறியாம். காமதேனு ஜீவாத்மாவின் இச்சுருதி,
ஆடு கிரியாசக்தி, ஸர்ப்பம் ஞானசக்தி, மகாசுருதி,
கேகா Chinta

ஐந்தாமாள் ரிஷபலாஹனம் ஸ்ரீராமன்
ஸ்தவம் என்னும் முக்குணம்
அதிஷ்டானமுமான

சாக்ஷிக்கு இருப்பிடமாயுள்ளது. சுதூரத்தக்கரணங்
களுக்கும் சாக்ஷியாயுள்ள உட்கரணம் இதுவாம்.
இதனுண்மைபயுணர்ந்தார் இத்திருவாரின் விசே
ஷத்தை மதிப்பார். இது நாக்ருத்திய விசத்தி
ஸ்தானத்தில் அறிவாகாசமாய் மனச்சாக்ஷி ரூபமா
திருநுணுத்தமகமாய் விளங்குவதைத் குறிப்பதாம்,
மனச்சாக்ஷி ஜோதிர்மயமாய் விளங்குவது பற்றி
வெள்ளிரிஷபம் இசைக்கு அறிகுறியாயிற்று. கேந்திர
ராய் காட்டிய பாணவேடிக்கைகளில் ரிஷபலாஹன
சேர்வையின் குத்தத்தை விளக்குவான் ஜோதிர்மய
மான வ்ருஷபம் ஒன்றுசெய்து அதில் ஜோதிமயமா
னதிருவாசியெய்து வைத்துஅதனுடே “சுத்தசர்வ
விபாகச அறிவாகாச மயமான” ஸ்வாமி ஆகாசரூ
பமாய் விளங்குவதைக்காட்டும்படியான பாணவே
டிக்கை வெகு நன்றாயிருந்தது. அங்கே ஜோதிவிரு
க்தம், அகனிக்கோட்டையின் நடுவே விளங்கும் ஆத
பராசக்திபாய் நீலப்பிரகாச பரஞ்சோதி வெளிச்சம்,
இடக்கலை, பிங்கலை, சுமந்தானை நாடிக்களாம், சிருஷ்டி
ஸ்திதிலுள்ளஹாரசக்திகள் நடமாடும் ஆகாசவீதியொத்
தருன்னியாகாரத்திரிபுருடானமயாகாசநாடிகள்(நட்
மாடும் ஆகாசவீதி “நாடி”) வாண வேடிக்கைகளாகக்
காட்டப்பட்டன, கலையியில் சொன்னமுக்கியநாடி
கள் மூன்றும் ஒருபெரியசர்ப்பத்தின் இருபக்கங்
களிலும் இடக்கலைபிங்கலைநாடிகள்ஜோதிர்மயமாக ஓடி
நடக்க அவ்விருவற்றும் நடுவே சப்தமயு என்று
குன்னியாகாடி குன்னியாகாமாய்விளங்கியது. இத்
இரகசியங்களைஸ்வரம் நாம்இட்டுக்கட்டினவையல்ல.
ஆதம்மன்கையாராய்ந்தால் இவை வெகு நன்றாகவிள
ங்கும். திருநாளுக்குவரும் பத்தஜனங்களுக்கும்இவை
தெரியாதவைபல்ல. இங்கிலிஷ்படித்துவிட்டு ஸ்வ
பாஷைத், ஸ்வமதம். ஸ்வசீர்த்தம், ஸ்வஞானம் இதை
யெல்லாம் பரிசொடுத்துவிட்டு “எனமயிலாடக்கண்
டிருந்த வான்கோழி தானுதுதுவாகப்பாவித்த” நடி
த்ததுபோல் அரைகுறையாய் இங்கிலிஷ்படித்து
விட்ட தாம் “இங்கிலிஷ்காரர்” ஆய்விட்டதாக நடித்
தும் நவநாகரீசபுருச்சுக்களைத்தவிரம்நிறங்கள்இதை
யறிந்தையிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ரிஷபலாஹன
சேர்வையையு ஆயிரக்கணக்காய் அச்சிட்டு “பரம
னையேபாடுவார் பத்தஜனசபையார்களில் ஒருவரால்
தரிசனத்துக்கு வந்த கிவகேசச் செல்வருக்கு இவ்வ
சமாய் வழங்கிவந்த பரமசிவஸ்தோத்திர பஞ்சாத்தன
கீர்த்தனம்” என்னும் சிறப்புலக்கத்திலிருந்துதெய்வ
வணக்கச் செய்யுமோட்டும் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்
அதிலிருந்து ரிஷபலாஹன சேர்வைக்கு வந்த பத்த
கோடிகளின் உள்ளக்கருத்து உணர்வதெனினதற்கும்.

“வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந்தத்தின் மெய்யாகி

[சுமரசத்தின் விவேகமாகி

நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந்தத்தின் நவோகி

[சுவாநிலைக்கும் நண்ணுதாகி,

முதாண்ட கோடி யெல்லாத் தாங்கிகின்ற முத்தவா

[கிமனாதி முத்தியாகி,

வாதாண்ட சமயநெறிக்கமை யாதென்று மெளன

[வியோமத்தினிடை வயங்குந் தேவே!”]

என்று எடுத்து திருவருட்பிரகாசவள்ளார் திரு வடிவாழ்த்துக் கூறியிருக்கின்றனர்.

மேலும் முதல் கீர்த்தனத்தில் ‘புகலருமயிலே வாழ் புண்ய கபாலீசனும், சுருளான சுயஞ்சோதியே தோ ன்றுநீதியே!”

[நின்று

“நனைவீர் சுமுத்தியில் நாட்டிற்கொண்டே தான் தனையிறந்தவருடன் சார்ந்துணரச் செய்யின்ற.”

(1)

“சருவகேவலாவஸ்த்தை சந்தமடையாத டிருவிக்கப்பொனாமாநிலைநருவாயிப்போது !” (2)

[மேலா

“சகஜ நிஷ்டையைக் கூடும் சான்றோரிடத்தின் தகநிலையாசனமுகனைம்புலனடைக்கவா!” (3)

(3)

என்றுபாடியிருக்கிறார்கள். இதை எத்தனைஜனங் கள் பஜனைக்கோஷ்டியில் பத்தர்கள் செய்யும் உருக்க மாண பஜனைமூலமாய்க் கேட்டு மனங்களித்து உள் ளனர்! கடைசிக்கீர்த்தனையில் “சங்கத்பம் விட்டிரு மனம், தானாய்வுரும் சாதனைதினமே” யென்று பல்லவிபாடியிருப்பதென்றேபோதும் உண்மையா னர்க்கு உய்யவழிகாட்ட

மைசூர் திவானாயிருந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ, என். பி. மாதவராவ், வி. ஐ. இ. அவர்கள் இந்த மார் ச்சமீ 31வ்யோடு அவரது திவான் வேலையை கிட்டு நீங்கிப்போக நேரிட்டுவிட்டது. அவருடைய ஸ்தானத்தில் அவருக்குப் பதிலாக ம-ா-ா-ஸ்ரீ, டி. அனந்தராவ் அவர்கள் திவானாக நியமிக்கப்பட்டு வேலைபார்த்துவருகிறார். ம-ா-ா-ஸ்ரீ, நஞ்சுண்டபையர் அவர்களும், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பட்டண்ண செட்டியவர்களும் கெளன்ஸில் மெம்பர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீமாதவராவ் திவான்வேலை பார்த்துவந்தது அவ்வளவு மேலாகவில்லை அவர் துரைத்தனத்தில் அனேக ஊழல்கள் உண்டென்று சொல்கிறார்கள். மாதவராயர் வாயில்தேனெழுக்கப்பேகம் வல்லமையுள்ளவ

ரென்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் “கை கர்ணக்கிழங்கு” என்று சொல் கிறார்கள். மனமொழி மெய்கள் ஒன்றுபடாது பேதப்பட்டு நிற்குங்கால், ஆத்மா தூவழி யில் நிற்பது நிச்சய மென்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

இந்தியா கௌன்ஸில்ஸ்பீஸ், காமன்ஸ் சபையில், இரண்டாந்தடவை வாசிக்கப்பட லாயிற்று. அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மிஸ்டர் பாஸ்போர் அவர்கள், இந்தியாசம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில், பாஸ்போர் துசபையார் கஷிப்பிரதிகக்ஷி கட்டிக்கொண்டு இரண்டுபட்டு நிற்கிறார்கள் என்பதை உலகளியக்காட்ட இஷ்டமில்லாது அந்த மசோதாவுக்கு விரோதம் செய்பராமலிருக்கிறார்களேயன்றி, அவரைச்சேர்ந்த எதிர்க்கக்ஷியார், இந்தியா சீர்திருத்தங்கள் சம்பந்தப் பட்ட விஷயத்தில் சிறியும் அச்சீர்திருத்தங் கள் செய்ய இசைந்தவர்களாகவாவது, அவற்றின் பொறுப்பைவகிக்க இஷ்டமுள்ளவர்களாகவாவது இல்லையென்று நன்றாக வற்புறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன், என்று சொன்னார். இப்பொழுதுள்ள விபரல்கஷியாருக்குப் பின் எதிர்க்கக்ஷியார் அதிகாரத்துக்கு வரேரிட்டால் அவர்கள் இந்தியா விஷயத்தில் எவ்வளவு அனுகூலமாக இருப்பார்களென்பதைக் காட்ட இவர் இப்படிப் பேசினார் போதும்!

இராஜப் பிரதிபிவர்கள் சட்ட நிருபண சபையில், மிஸ்டர் கோக்லே முதல் எல்லாரும் இந்தியா சீர்திருத்த ஏற்பாட்டைப்பற்றி அவரவர் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டுப்பேசினார். லார்ட்மார்லி கோக்லே பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு இச்சீர்திருத்தங்களைச் செய் யத்தலைப்பட்டுவிட்டார் என்று சிலர் கட்டும் பழிச்சொல் முற்றும் பொருந்தாதென்று, மிஸ்டர்கோக்லேமட்டுமல்ல, இராஜப்பிரதிபி யன்களுக்கிடையே நன்றியெடுத்துக் காட்டிப் போனவர் இச்சாசன முதலார்ட் மார்லி செய்ய விணயித். நத்தங்களுக்குக் கெல்லாம் இவரை இரண்டார் முந்தி உடன்பட்டே: இது தமோஜனா என்று லார்ட் மிண்டோ களுக்குக் கூதாரணம் என்று சொன்னார். னுத்தகமாம். மனாண் னுச்சொன்னார்.